

РІК LXV, Ч. 12

ГРУДЕНЬ – 2008 – DECEMBER

№ 12, VOL. LXV

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СУА – неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

PIK LXV

ГРУДЕНЬ

Ч. 12

Редактор – Тамара Стадниченко

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
 Марта Богачевська-Хом'як, Любов Волинець, Ася Гумецька,
 Марта Тарнавська, ВірлянаТкач

Адміністратор: Наталія Дума (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

E-mail: tcornelison@worldnet.att.net

Річна передплата в США

Для членів СУА \$25.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодинокі число \$3.00

В країнах поза межами США US \$50.00

VOL. LXV

DECEMBER

№ 12

Editor – Tamara Stadnychenko

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
 Martha Bohachevsky Chomiak, Lubow Wolynets, Assya Humetsky
 Marta Tarnawska, Virlana Tkacz

Administrator: Natalia Duma (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

E-mail: tcornelison@worldnet.att.net

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA US \$50.00

ЗМІСТ

Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками	1
Марта Тарнавська. Біла ніч	3
Галина Лашенко. Тиха ніч	3
Наталія Даниленко. Наукова конференція в Острозькій академії	4
Валентина Борисенко. Видатні жінки в історії України-Руси – Анна Ярославна	6
Почесна членка СУА Марія Химинець	8
О. Городецька. 65-й Відділ. Відзначення 90-ліття Листопадового Зриву	10
В. Чудовська. З'їзд Округи Нова Англія	11
Відійшли у Вічність	12
Діма. А дерева стоять заїнені	13
М. Щерб'юк. Святування в Окрузі Чікаго	14
К. Грицик. 83-й Відділ. „Гарбузівка”	14
Г. Генгало. 128-й Відділ. Сватання на Михайлівці	15
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views, & News	17
Virlana Tkacz and Wanda Phipps. Before the World Began ..	19
Tamara Stadnychenko. A Voice from the Choir	20
Powder (book review)	22
Sophia Sluzar. Branch 54 Marks Its 50th Anniversary	23
Martha Noukas. Masquerade	26
Ihor Magun. Dietary Goals for the New Season	27
Датки	28
Зміст LXV Річника	30
Христя Швед. Ялинка з несподіванкою	34
Index English-language for 2008	36

On the cover: Ilona Sochynsky Shyprykevich. *Early Snowfall*. 1991. Pastel (16" x 13").

На обкладинці: Ілона Сочинська Шиприкевич. „Ранній сніг”.

Підписано до друку 22-го грудня 2008 р.

Маріянна Заяць, голова СУА. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція журналу веде листування з читачами лише на сторінках часопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці посилання на “Наше Життя” обов'язкове.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2008 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Передплати за журнал “Наше Життя” просимо прислати на адресу канцелярії СУА у Нью Йорку

Please forward all queries and annual subscription fees for *Our Life* to

UNWLA, Inc.
 203 Second Avenue
 New York, NY 10003

*„Ой, радуйся, земле,
Син Божий народився!”*

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

**Цим Різдвяним привітом звертаюся до Вас, дорогі членки
Союзу Українок Америки, і до читачів журналу «Наше Життя».
Хай Ваші Різдвяні святкування будуть переповнені втіхою та добрим здоров'ям.
Хай Боже Благословення зійде на Вас і Ваших рідних.**

Ділимося вістками та думками...

10-го грудня 1948 року Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй прийняла та проголосила Універсальну Деклярацію Прав Людини. Ця декларация визнає притаманну гідність та рівне і незаперечне право всіх членів людської родини до свободи, справедливості та миру в світі. Виходячи з цього історичного акту, Об'єднані Нації звернулися із закликом до всіх країн – членів ООН опублікувати текст Деклярації у їхніх відповідних навчальних установах, без огляду на політичні погляди. Метою було підтримати цю Деклярацію, як спільний стандарт досягнень для всіх людей та націй.

На IX Світовому Конгресі Українців, що відбувався у Києві в серпні ц.р., делегати СУА запропонували резолюцію щодо тих країн, котрі з самого початку підписали цю Деклярацію, а тепер гостять українське населення. В цій резолюції пропонується, щоб члени СКУ переглянули, як всі нації, що підписали Деклярацію Прав Людини, дотримуються своїх обіцянок у забезпеченні людських прав для всіх, а особливо для українців, що поселилися у цих країнах.

2008-й рік – це 60-ті роковини проголошення Прав Людини, а також це 75-та річниця Голодомору-Геноциду 1932–1933 років. Це справедливо, що обидві річниці відзначалися разом, бо було видно їх споріднення. Солідний прогрес відбувся в цьому році відносно відзначення Голодомору-Геноциду в Україні. Користуючись гарантованою свободою в США наші українські громади мають нагоду висловити свою думку і погляди на нашу історію. Під час передавання Інтернаціонального Смолоскипа Пам'яті Голодомору з рук до рук через територію США, відділи СУА, розкидані по цілій країні, брали активну участь і часто організовували вшанування пам'яті жертв Голодомору. 15-го листопада Почесна Голова СУА Ірина Куровицька і я провадили річний традиційний похід до Катедри Св. Патрика в місті Нью Йорку.

Українська громада Америки вже давно добивалася, щоб у нашій столиці був збудований пам'ятник мільйонам невинних жертв Голоду-Геноциду. У зв'язку з постійними клопотаннями Національного Комітету Голодомору (СУА є його членом), ця мета в скорому часі буде здійснена.

*Почесна голова СУА Ірина Куровицька і голова Маріянна Заяць
провадять похід до Св. Патрика, 15 листопада 2008 р.*

*Митрополит Сорока під час посвячення землі
у Вашингтоні, 2 грудня 2008 р.*

2-го грудня 2008 я була щасливою, бо мала честь бути учасником посвячення місця, призначеного на пам'ятник жертвам Голодомору, який буде стояти на перехресті Н Капітоль вулиці і Массачусетс авеню, поблизу Юнійон – залізничної зупинки у Вашингтоні – столиці США.

Репрезентуючи членство СУА, я взяла участь у цій історичній події, на якій перша леді України Катерина Ющенко особисто подякувала організаціям діаспори за наполегливі змагання говорити від імені мільйонів, які згинули з голоду в Україні. Вона відзначила Союз Українок Америки за послідовність і зусилля в цих справах з метою інформувати і шукати допомоги США та інтернаціональних урядів, допомогових організацій від імені тих, котрі не могли говорити за себе і обороняти себе під час Геноциду.

Цей рік закінчується і, оглянувшись на пройдені місяці, дивимось в майбутній рік з надією і сподіваннями. Переглядаючи працю за останні шість місяців від XXVIII Конвенції СУА, я з гордістю скажу, що нова Головна Управа добилася поважних успіхів. Журнал „Наше Життя” прийняв нову структуру і новий напрям. Посилена кампанія за здобуття членства, запланована на початок наступного року. Наш ВЕБ комітет стрічається кожного тижня, плянуючи переробити наш СУА Інтернет на засіб комунікації з членами організації. На допомоговому відтинку була надана наша допомога мешканцям сіл Прутівка і Тулова на Івано-Франківщині, потерпілим від повені в Західній Україні.

Місяць листопад для СУА був переповнений річницями і святкуваннями. Другого листопада я радо відвідала 54-ий Відділ СУА у Вільмінгтоні у час святкування 50-ої річниці Відділу (звіт про ці святкування є включений в цьому виданні). 9-го листопада 89-й і 95-й Відділи у Кергонксоні і Покіпсі, НЙ запросили мене, щоб поділитися думками, поглядами та переживаннями в час мого перебування в Україні цього літа. 15-го листопада я відвідала 99-й Відділ СУА та їх гостей у Вотервліт, НЙ, щоб відсвяткувати 40-ліття Відділу. Я також мала честь промовляти в Окрузі Нью Джерзі на річному Дні Союзянки, який відбувся 16-го листопада.

23-го листопада заступниця голови СУА зі справ членства організації Анна Мацілінська відвідала Баффало, НЙ в 75-у річницю 27-го Відділу СУА. Відділи нашої організації розкинені по цій країні і ми повинні продовжувати підтримувати існуючі відділи і старатися формувати нові відділи в громадах, де поселяються українці.

У вересневому числі журналу «Наше Життя» була стаття з *Ukrainian Weekly*, в якій писалося, що Провід СУА старається притягнути нову генерацію і групи жінок, які хочуть чогось більшого, ніж вони мають, які хочуть зробити своє місто, свою країну, своїх людей і свій світ кращим місцем для життя. Це є і моїм бажанням та моєю метою на 2009 рік. Коли дивлюся в майбутнє 2009-го року, хочю по можливості відвідати всі наші округи і відділи, щоби завітатися з Вами особисто.

Хай Дух Різдва принесе Вам спокій! Хай Українська коляда дзвенить по Краю!

*Хай Дух Різдва принесе Вам спокій! Хай Українська коляда
дзвенить по Краю!*

Маріянна Заяць,
голова СУА

*З величним святом
РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО
сердечно вітаємо*

*Почесних голів СУА
Анну Кравчук та Ірину Куровицьку,
провід та все членство
Союзу Українок Америки.*

*Нехай Новонароджений Спаситель
обдарує Вас і Ваші родини всіма
земними ласками і щедротами
додасть сил і енергії для дальшої праці
на благо нашої організації, для
зміцнення незалежної України!
Нехай гучна українська коляда лунає
по всьому світу!*

З Новим Роком, з новим щастям!

*Екзекутива Союзу Українок Америки
і Редакційна колегія журналу «Наше Життя»*

Марта Тарнавська

Біла ніч

Ніч тиха прийшла і свята,
мов молитва, така врочиста.
Воістину, Боже дитя
народилося в цьому місті.

Прийшла зачарована ніч,
мов в дитинстві почута казка,
і світиться людям із віч
братолюбія тепла ласка.

Блищить на ялинці горіх
і такий же на небі місяць –
та найкращий сьогодні – сніг:
йому в серці найбільше місця.

ТИХА РАДІСТЬ

РІЗДВЯНА ФАНТАЗІЯ

Міцний, здоровий, твердий сніг, що хрустить під ногами, покриває землю так густо, що вишневі дерева, засипані ним, важко відрізнити від стріх. Повітря гостре, мороз все дужчає й приємно покусує щоки і ніс. Дівоча голівка визирнула з-за дверей. Шукає в небі першої Зірки, бо тоді лиш можна сідати до Вечері. Хустка з'їхала на плечі. Аж вилискує її міцно сплетене волосся, а щоки й уста червоніші від намиста.

Навколо столу зійшлась родина. Батько читає молитву, а тоді мати й донька по черзі приносять традицією від дідів-прадідів освячені дванадцять пісних страв, в пам'ять 12 апостолів. В усьому відчувається Свято. У вимитих підлогах, лавах, багатше вишитих рушниках, пахучих стравах, святкових одягах людей. Свято відчувалось у повітрі, в стайні, повітці й хліву, де худоба, і коні, і свині, і гуси, і кури – і там вичищено все так, як у хаті. Все живе, що є біля людей, мусить відчути тиху радість Різдва. Тепло в хаті. Тепло в душах. І великі, і малі відчувають містерію Вифліємської ночі. Чи де в світі відчувають її так, як тут, у зоряним снігом посипаній Україні!

Раптом під вікнами залунала бадьора пісня колядників:

“Добрий вечір тобі,
Пане – господарю,
Радуйся!”

Сміх, жарти, безжурна радість, яка буває лише там, де молодь невинна, де свято – це нагорода по праці, де живе віра в Бога. На небі вже цілий хор зірок. Вони великі і яскраві. Здається, що вони тихо похитуються і теж співають...

“Радуйся.
Ой, радуйся, земле,
Син Божий
Народився.”

Галина Лашенко
Україна, Різдво 1913 р.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В ОСТРОЗЬКІЙ АКАДЕМІЇ

Професор Алла Атаманенко в Інституті Діаспори

В нашій пресі було декілька статей про Третю Наукову Міжнародну Конференцію "Українська діаспора: проблеми дослідження", що відбулася в Острозькій Академії 9–10 вересня 2008 року. Я мала щастя в цей час бути в Острозі та брати в ній участь.

Ректор Університету, проф. др. Ігор Пасічняк у вітальному слові підкреслив великий внесок закордонних українців у світову культуру та економіку України. Почесним завідувачем кафедри української історії при "Інституті досліджень Української діаспори" є проф. Любомир Винар, голова Історичної секції Української Вільної Академії Наук.

Головним рушієм-душею і організатором була директор Інституту досліджень української діаспори, декан факультету міжнародних відносин, кандидат історичних наук Алла Атаманенко. Народилась п. Алла в Дніпропетровську, де закінчила факультет світової історії та захистилась в Інституті Української Археології-Джерелознавства ім. Михайла Грушевського у Києві. Проф. Атаманенко одружена. Чоловік Віктор також історик, викладає в Академії, а син саме закінчив студії.

Кожний хотів би мати організаційні здібності проф. Атаманенко, яка зразково приймала гостей з України, Америки, Канади та цілої Європи. Мені пощастило познайомитись з п. Аллою вже більш як 10 років тому і саме тепер вона відповіла на деякі питання. Сподіваюсь, що вони будуть цікавити читачів нашого журналу.

Пані Алло, розкажіть про ідею створення Інституту.

Ідея Інституту виникла під час мого першого перебування в Америці на запрошення Українського Історичного Товариства. Після відвідин Українського Музею-Архіву в Клівленді, де директором є п. Андрій Фединський, ми з президентом УІТ проф. Любомиром Винаром прийшли до висновку, що Україні потрібна наукова інституція, яка б займалася збереженням і дослідженням спадщини українців діаспори. Інститут було потрібно створити також для того, щоб мати можливість ознайомити ширші кола громадськості в Україні з діаспорою. Саме тому після мого повернення в Україну, ми почали організаційну працю над створенням спочатку бібліотечної колекції, а потім – Інституту.

Новозбудована бібліотека в Острозькій Академії, де знаходиться Інститут

Які напрямні діяльності Вашого Інституту?

Діяльність Інституту дослідження української діаспори Національного університету "Острозька Академія" тепер передбачає організацію і проведення наукових конференцій, низка яких вже проведена. Серед них – конференції "Українська діаспора: проблеми дослідження", які ми проводимо у співпраці з іншими науковими установами і організаціями (Українським Історичним Товариством, Українською Американською Асоціацією Університетських Професорів, Світовою Науковою Радою при Світовому Конгресі Українців та ін.) що два роки і які збирають провідних фахівців – дослідників діаспори з України і поза неї. Спільно з українськими науковими установами ми готуємо до друку і видаємо книги, які розширюють знання про діаспору – збірники статей з проблем вивчення діаспори, праці українських вчених емігрантів, видані поза Україною і маловідомі українському читачеві, збірники матеріалів до історії українських наукових установ та організацій в діаспорі та ін. Також у нас сформовано дуже гарну бібліотеку, яка містить книги та журнали, видані поза Україною, серед яких є багато рідкісних, а часом і унікальних видань. При бібліотеці Інституту створено книжкові колекції Українського Історичного Товариства та проф. Любомира Винара, а також колекцію книг проф. Якова Гурського. Існують також колекції видань наукових установ, найбільші з яких – колекція книг НТШ в Америці та колекція україніки з Центру дослідження еміграційної історії Міннесотського університету. Також ми допомагаємо у надісланні видань діаспори в бібліотеки України і інших країн, наприклад, бібліотекам України тепер даруєм книги НТШ в Америці, від УІТ та СНР при СКУ подарували книгу О. Оглоблина про І. Мазепу та ін. Крім того, при нашому університеті діє редакційне бюро журналу "Український історик", яким також опікується наш Інститут.

Скільки ж видань здійснено Інститутом за час його існування?

Наш Інститут за неповних шість років існування підготував понад 17 найменувань, книг, серед яких лише в 2007–2008 роках ми видали працю проф. С. Наріжного "Українська еміграція: культурна праця української еміграції між двома світовими війнами" (у співпраці з НТШ в Україні та УІТ), "Матеріали до історії Української Американської Асоціації Університетських Професорів" (спільно з УААУП), Наукові записки: Серія "Історія" з матеріалами діаспорознавчих студій та ін.

Зараз закінчується підготовлення збірників матеріалів до історії Української Вільної Академії Наук (спільно з УВАН у США), Світової Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців та черговий том "Наукових Записок" з діаспорознавчими дослідженнями, а також збірник про українські наукові

установи в діяспорі (спільно з СНР СКУ), спогади відомих українських вчених.

Яким Ви бачите майбутнє Інституту?

Я вірю, що Інститут буде розвиватися. Ми співпрацюємо з українськими науковими установами й університетами в Україні та діяспорі і я сподіваюсь, що ця співпраця зайде в напрямні, а ті наукові зв'язки, що вже існують, будуть поглиблені. При Інституті діє єдина в Україні та поза нею кафедра історії української діяспори, де викладаються курси "Культура української діяспори", "Роль української діяспори в боротьбі за незалежність України", "Українська зарубіжна історіографія" та ін. Сподіваюся, що кількість навчальних курсів буде збільшено. Також планується підготувати і видати навчальні посібники з цих курсів для студентів університетів, а також провести методичний семінар для викладачів діяспоріани в університетах України. Будемо працювати над новими виданнями, продовжувати підготовку дисертацій з різних аспектів життя діяспори.

Пані Алло, я дуже вдячна за розмову, бажаю Вам здоров'я, успіхів і наснаги до праці. В Острозі панує якась особлива аура спокою, надхнення і віри у краще світле майбутнє Батьківщини.

Розмову вела Наталія Даниленко.

Видатні жінки України-Руси

АННА ЯРОСЛАВНА

Мужній син княгині Ольги Святослав більше дбав про військові походи, обходячи питання внутрішньої політики. Він залишався прихильником первісних і рідних йому релігійних уявлень, а це на той час не шанувалося в Європі. Після загибелі князя від рук печенігів київський престол виборов у братів син Малуші і Святослава – Володимир, який почав зміцнювати свою державу, прийнявши у 988 році християнську релігію.

Очевидно, це був поступ, який давав можливість Київській Русі утверджуватися на міжнародній арені, розширювати торгівлю, зв'язки з тогочасними християнськими країнами. Князь Володимир, якого пізніше нарекли Володимиром Великим, мав великі наміри щодо розбудови Києва, але раптово помер в 1015 році.

Не без боротьби у 1019 році посів престол син Володимира і Рогніди – Ярослав, який своїми діяннями зажив слави Мудрого. Аби догодити тогочасним настроям, він продовжив розбудову та укріплення Києва з урочистим віздом до міста – Золотими воротами та надбрамною церквою Благовіщення. При славетному Софіївському соборі 1037 року було засновано першу бібліотеку і майстерню-скрипторій, де здійснювалися переклади книг з іноземних

мов. Тут була і школа де дітей навчали грамоти й церковному співові.

Князь Ярослав Мудрий удруге був одружений з донькою шведського короля Інгітердою – Іриною, з якою мав дев'ятеро дітей, серед них три доньки. Одна з них – князівна Анна Ярославна, народжена приблизно 1028 році.

Її дитинство і юність проходили у княжому дворі. Там виховували любов до книжки, мистецтва, вивчення іноземних мов. Дівчина навчалася у приватних учителів й опанувала грамоту, історію, математику, іноземні мови, правила тогочасного європейського етикету. Вона була освіченою князівною.

1048 року до Києва прибуло французьке посольство з дорученням Генріха I посватати йому князівну. Самі пошуки нареченої на берегах далекого Дніпра можуть лише засвідчити престиж України-Руси на міжнародній арені, а також вроду дівчат.

Після урочистих прийомів, церемоній, знайомств послам короля Франції дали згоду на шлюб Анни Ярославни з Генріхом I.

Перекази оповідають, що нелегко було прощатись з рідними, з містом. Попереду знайомило життя. Батько давав напуття своїй доньці: «Пам'ятай, дочко, про честь Русі і нашого

рідного Києва».¹ Путь князівни до Франції пролягала торговельними шляхами до Європи через Краків, Прагу, Регенсбург і далі до Франції.

14 травня 1049 року (за деякими даними 19 травня 1051 р.) відбулася урочиста шлюбна церемонія Анни і Генріха у Реймському кафедральному соборі. Анна Ярославна подарувала собору Євангеліє, привезене з Києва, яке збереглося до наших часів. Варто зазначити, що Реймське Євангеліє написане кирилицею і є найдавнішою пам'яткою XI ст. Київського походження.

Життя королеви Анни у Франції було, очевидно, нелегким. Чужа країна, інтриги при дворі, боротьба короля за захист Франції, заколоти вельмож.

У шлюбі з Генріхом Анна народила трьох синів: Філіппа, Робера і Гуго. Середульший помер у підлітковому віці.

У вихованню дітей Анні знадобилася її освіта, яка і в Європі на той час була поширим явищем серед жінок. Недарма чутки про розум королеви дійшли до Папи Римського Миколая II. Він писав Анні, що чув «про її розум, доброчесність, королівську гідність, повагу і щедрість до церкви».²

Генріх I після 30-річного перебування на троні передав його девятирічному синові Філіппу. Сам же помер через рік після коронації сина. Регентом та опікуном короля став Бодуен Фланський разом із матір'ю-королевою Анною Ярославною.

Виховання малолітніх синів, безперечно, забирало час і сили матері-королеви. Її обов'язки і раннє вдівство також робили життя нелегким. Другий шлюб з непокірним графом Рудольфом ускладнив стосунки Анни з сином-королем Франції. Але її підписи на багатьох королівських грамотах поруч із підписами Філіппа дають підстави думати, що вона допомагала синові у державних справах. У 1063 р. Філіпп I надав грамоту Суассонському абатству, скріплену підписами Анни та її короля-сина. Її підпис «Анна рьина», тобто «Анна Королева», зроблено кирилицею.

Цей документ засвідчує, що 1063 р. Анна зберігала свій королівський титул. То був автограф жінки – державного діяча Франції, яка походила з наших земель.

1067 р. із досягненням Філіппом повноліття вичерпано і роль Анни як наставниці короля. Вона залишає королівський двір і живе у своїх маєтках, але, очевидно, все ще допомагає синові. Останній документ із підписом Анни датується 1075 р. Ще раніше Анна Ярославна заснувала у м. Санлісі (40 км. від Парижа) абатство на честь святого Вікентія. Там збереглася каплиця зі встановленою пізніше скульптурою і написом «Анна руська, королева французька, засновниця храму у 1060 р.»³

Королева Франції, яка народила і виховала короля Філіппа I, що увійшов в історію Франції як переможець, господар, дипломат, була україркою, донькою князя з берегів Дніпра і столичного міста Києва. Її онук Людвик «Луї» VI «найстарший син Філіппа» прославлявся як відважний захисник Франції від німецьких завойовників та був великим прихильником вільного селянства. А внук Анни Ярославни Філіпп II «1165–1223» заснував у Парижі університет, що став відомим центром науки у всій Західній Європі.⁴

Анна Ярославна померла, ймовірно, 1079 р. у Франції, але точна дата смерті королеви й місце її поховання вважаються нез'ясованими.

Дві сестри Анни Ярославної також були віддані заміж за європейських володарів. Єлисавета Ярославна 1047 р. одружилася з Гарольдом і стала королевою Норвегії, але скоро повдовіла і вдруге вийшла заміж за данського короля Свена II Естрідсена.

Анастасія Ярославна одружилась з угорським королем Андрієм I і 1047 р. стала королевою Угорщини.

Валентина Борисенко

(22 грудня – день Св. Анни)

Передрук з книжки «Україрки в Історії»,

Либідь – Київ 2004, За дозволом авторки.

1. Висоцький С.О. Княгиня Ольга і Анна Ярославна – славні жінки Київської Русі. Ст. 71 – 72.

2. «Так само». Ст. 76.

3. «Так само». Ст. 81

4. Кузич Березовський Іван. Жінки і держава. Варрен. Міш. 1970. Ст. 183

ПОЧЕСНА ЧЛЕНКА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Марія Химинець

Короткий життєпис Марії Химинець, невтомної багатолітньої діячки проводу Союзу Українок Америки, ініціаторки Стипендійної Акції та колишньої референтки Суспільної Опіки США, відомої діячки Карпатської України, справжньої патріотки, вірної дружини і помічниці свого чоловіка Юліяна Химинця, активного поборника державницької справи на Закарпатті, люблячої матері та бабусі великої родини Химинців.

Народилася Марія Химинець (дівоче прізвище Кедюлич) 16 вересня 1915 року в невеличкому містечку Перечині на Закарпатті в багатодітній сім'ї. Як найстарша донечка в родині Кедюличів допомагала батькам. Коли мама йшла в поле працювати, залишалася доглядати меншого братика Андрійка і сестричок Олясю та Оленку. З самого малку у неї було велике бажання вчитися. Десь із семи років вже виступала на сцені в аматорських виставах, співала в хорі "Просвіти", ходила до народної школи, закінчивши вісім класів. Самотужки в перервах між домашньою роботою скалала іспити за чотири роки горожанської школи.

Ще в 1930 році в Перечині, маючи лише 15 років, Марія Химинець створила молодецьку організацію січовичок (спортивне товариство "Січ"), куди збрала 42-ох дівчат, з якими вправляла народні танці, ритмічні вправи, піраміди та інше. Дівчатка так добре були підготовлені, що їх запросили виступити на Конвенції Жіночого Союзу в Ужгороді в травні 1934 р. На присутніх зробило гарне враження, коли січовички, одягнені в синьо-жовті уніформи, вимарширували на площу під звуки оркестру товариства "Просвіта" та розпочали ритмічні вправи, закінчуючи виступ тризубом. Ту саму програму дівчатка повторили на II-му З'їзді Молоді, що відбувся 2 липня 1934 року в Мукачеві.

У 1934 році Марія одружилася з Юліаном Химинцем. Весілля відбулося 2 вересня, в той самий день женився її брат Іван. То було два весілля одночасно. На другий день після весілля сестри Марії попакували невелике придане і відпровалили молоде подружжя до Мукачева. Відтоді життя Марії цілковито змінилося. Вона була захоплена великою бібліотекою, яка була в помешканні її чоловіка (на той час він працював в Торговельній Академії) і багато читала, читала

все підряд цілими днями, чого не було вдома в Перечині. Відразу вступила до управи Пласту, до жіночої секції, яка була організована при "Просвіті", спостерігала за працею свого чоловіка, який був уже провідником українських націоналістів на Закарпатті в підпіллі. В 1936 році Марія теж вступає до цієї організації. Між нею і її чоловіком була повна узгодженість в підпільній роботі, бо в усьому, що робив він, була і її участь.

У 1938 році подружжя Химинців приїздить до Відня, тому що Закордонний Провід ОУН вирішив, що на випадок мобілізації чеського війська, Юліан мав би дістатися саме до Відня. Відразу після приїзду до Відня Юліан створив Закордонну Делегацію Карпатської України, ставши її головою. Один із учасників тих подій Євген Скоцко у своїй книзі ("На зов рідної землі", Нью Йорк-Париж, 1986 р.) пише: "У Відні ми замітили прискорений рух наших емігрантів, головну роботу Юліяна Химинця та його справді щиро відданої дружини Марусі, з дому Кедюлич. Вони втекли із Закарпаття і очолили у Відні Делегацію Карпатської України, яка формально виступала як офіційне представництво Закарпаття і була фактично центральним комітетом допомоги. Це була гарячкова пора, бо вже йшла підготовка до арбітражу, який мав вирішити, що буде з Чехословаччиною, бо Німеччина хотіла напасти на Чехословаччину. Що зробити з Карпатською Україною, з Словаччиною?.. Одним словом, намагалися попередити військові дії, не допустити до них. У той час приїхав і президент Августин Волошин, потім Ревай, але доля Закарпаття була вирішена передчасно.

Безсумнівним успіхом цієї організації було відвоювання Закарпаття від малярських претензій восени 1938 р., виборення йому права сфедерованої держави."

У грудні 1938 р. Марія з чоловіком приїждить до Хусту. Вони поселяються в будинку, де жили Олег Кандиба, Улас Самчук, Забавський. Вона відразу з головою пірнула в працю Жіночої “Січі”, ставши організаційною референткою і заступницею комендантки С. Тисовської.

У січні 1939 року організує у Хусті інструкторський курс для членів Жіночої “Січі”, в якому взяло участь 50 членів – учительок. Щоб дістати відпустку для учасниць курсу, вона відвідала А. Штефана, міністра шкільництва і народної освіти. Він радо погодився на її пропозицію. Курс заплановано на чотири тижні. Його організаторами були Марія Химинець та Ніна Михалевич. Успіх цього курсу спричинився до масової організації жіноцтва. “Карпатська Січ” постійно була в стані готовності, а вчительки з курсу проводили для Штабу “Карпатської Січі” дуже корисну роботу в розвідці – жіноча розвідка приносила докладні відомості про наміри чехів.

У лютому 1939 р. На Загальних зборах Пластунів у Хусті Марію Химинець вибрали Крайовою провідницею Жіночого Пласту. Під час кривавих березневих подій, коли чехи напали на “Карпатську Січ”, вона разом з іншими січовичками самовіддано допомагала евакуації поранених січовиків.

31 березня 1939 р. Марія приїждить до Відня, де знаходить свого чоловіка, який разом з письменником Уласом Самчуком вирвалися з мадярської тюрми. Юліян Химинець створив у Відні Допомоговий Комітет для втікачів з Закарпатської України. Марія заопікувалася хворими і дітьми. Хворих і покалічених з мадярського концтабору пощастило примістити у місцевих шпиталях.

У м. Інсбруку Марія очолює Союз Українок, активно працює в Допомоговому комітеті, допомагає втікачам знайти працю, зорганізувала жінок, які відвідували хворих в шпиталях.

18 квітня 1948 року подружжя Химинців прибуло до Америки. Корабель прибув на Ейвіс Айленд, що на стороні міста Нью Джерзі. То був порт для прибуття емігрантів. Поселилися вони разом з прийомним сином Богданом, якому було два роки, в Бетлегемі, штат Пенсильванія. В Америці народилися донечка Марійка, сини Юліян і Роман.

Пізніше родина Химинців переїждить до Елизабет, де Марія стає активною громадською діячкою Союзу Українок Америки, перебирає культурно-освітню референтуру. У Пасейку вона організує 70-ий відділ СУА, пізніше стає його головою. Маючи чотирьох дітей, в порозумінні з чоловіком їй вдавалося аквтино працювати на громадській ниві, бо власне це було її постійним заняттям з самої юності. Чоловік Юліян це розумів і завжди підтримував її.

У 1971 році Марію вибрали на Конвенції референткою суспільної опіки централі Союзу Українок Америки, де праці стало ще більше. Вона об’їздила майже всі Окружні Ради, а їх було шість: в Нью-Йорку, Клівленді, Чикаго, Детройті, Рочестері, Філадельфії, виступала з доповідями, як організувати бюро при Самопомочі або при Союзі Українок Америки. Вона була однією з ініціаторів Стипендійної Акції СУА.

На життєвому шляху Марію спіткало нещастя, її любого мужа було покалічено в автомобільній аварії. Проте вона не покидала громадської праці. Вони перебралися до Кергонксону (штат Нью-Йорк), де розташована відома на весь український світ Союзівка. На Союзівці вона вела дитячі табори, включилася в громадську працю, бо тут був відділ Союзу Українок Америки. Проте її чоловікові не було краще і родина Химинців переїждить в Норт-Порт на Флориду, де є мінеральне джерело з теплою водою.

Коли повстала незалежна Україна в 1991 році, Марія разом з чоловіком відвідала Закарпаття, рідний Перечин. В Перечині, правда, не знайшла батьківського будинку, на його місці там вже стояли високі багатоповерхові будинки. Там виникла ідея збудувати українську церкву. Марія дуже перейнялася цією ідеєю, і, повернувшись в Америку, почала збирати кошти на будівництво греко-католицького храму. У 1994 році помер її чоловік Юліян. Та вона продовжувала втілювати їхню спільну ідею в життя, шукаючи підтримки і коштів. Окрім того, чоловік залишив невидану книжку з історії Закарпаття і вона вирішила видати її, а кошти, виручені за цю книжку, пожертвувати на будову церкви.

У 1999 році Марія знову відвідала Перечин і побачила вже діючу українську греко-

католицьку церкву. І це була для неї найбільша радість у житті – її мрія здійснилась.

Марія Химинець впродовж свого життя була нагороджена багатьма відзнаками та нагородами, серед них нагорода Світового Конгресу Українців – медаль св. Володимира Великого,

Медаль Учасника Другої Світової війни на відзначення 50-ї річниці закінчення Другої Світової війни, нагороди і грамоти Союзу Українок Америки, Фундації Українського Вільного Університету, Організації українських націоналістів.

ВІДЗНАЧЕННЯ 90-ЛІТТЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ 65-им ВІДДІЛОМ СУА

Другого листопада членки 65-го Відділу СУА в Нью Брунсуіку, Н. Дж. скромно відзначили і вшанували 90-ту річницю Листопадового Зриву. Голова Наталка Головінська привітала гостей та передала провід свята Олі Городецькій. Отець Роман Притула провів молитву за полеглих в боях за волю України. Знаємо, що про історію Визвольних Змагань було заборонено говорити чи писати в Україні за радянських часів, то ж ми хотіли розповісти і пригадати молодому поколінню, тут народженому, і всім, хто не знав, чи призабув, хто були Січові Стрільці та їх участь у Визвольних Змаганнях. Історія нашої громади тісно пов'язана з колишніми Січовими стрільцями та їхніми родинами. Засновниками нашої парафії були Січові Стрільці, а першим парохом також Січовий Стрелець – отець Василь Танчак. Професор Василь Ратич – старшина в Усусусах та в Галицькій Армії. Його дружина Анна Дмитерко-Ратич належала до тої славної стрілецької жіночої трійці разом з Оленою Степанів та Софією Галечко. Згодом до громади долучилися Петро Стойко та Володимир Старожитник і рідня о. Василя Головінського. Очевидно, що будівничими цієї громади також були і ті численні свідомі родини, які приїхали і поселились тут по війні. На жаль,

майже усі вони відійшли на вічний спочинок. Залишилась між нами лише декілька осіб: "Матріярх" нашої громади – шановна пані Марія Слободян, добродії Богдан Котис і Ростислав Ратич.

Святочне слово виголосив др. Іван Головінський, який розповів про "Маківку", "Лисоню" та інші битви, котрі завершилися проголошенням Самостійної України 1-го листопада 1918 року у Львові. Мирон Штурмай з почуттям продеклямував вірш "Перший Листопад", а співочий гурток під проводом Богдани Гнатик заспівали декілька стрілецьких пісень. Присутні щиро дякували союзнякам за цю історично-наукову імпрезу.

Присутні на вечорі мали змогу розглянути світлини колишніх Січових Стрільців на столах – виставках. На закінчення свята ведуча побажала всім присутнім брати приклад із славних Січових Стрільців і працювати в дружній згоді для добра і розвитку своєї громади. Свято закінчилося гучним стрілецьким гимном "Ой, у лузі червона калина".

*Ольга Городецька,
пресова референтка 65-го Відділу СУА*

Щиро запрошуємо пресових референток і авторів писати і надсилати нам свої дописи, звіти, спостереження із різних цікавих подій, імпрез, фестивалів влаштовані відділами СУА, дописи про успішних молодих жінок у вашій громаді, короткі дописи про зацікавлення жінок, веселі анекдоти з життя в діяспорі, поради з куховарства або городництва, про якісь цікаві подорожні пригоди, про заслужених людей, які залишили за собою в житті добрий слід. По зможі присилайте і світлини. Просимо подати вашу адресу і номер тел. Дописи можна присилати поштою на адресу СУА.

З'ЇЗД ОКРУГИ СУА НОВА АНГЛІЯ

Перший ряд: Зоряна Мішталь, Валентина Чудовська, Галина Шулевська, Оріся Мандич, Славка Горбата; другий ряд: Ірина Олійник і Уляна Зінич.

В неділю, 28 вересня 2008 р. в церковній залі Св. Михаїла в Нью Гейвені (Коннектикут) відбувся з'їзд Округи Нова Англія. Голова Окружної Управи Уляна Зінич відкрила з'їзд та привітала всіх присутніх. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять союзниць нашої Округи, які у звітному часі відійшли у вічність, а саме: Неля Федоркевич (9 червня 2007) і Люба Карпенко (22 липня 2008). Були присутні представники усіх Відділів, крім 126-го з Бостону. До президії з'їзду вибрано: Галину Шулевську (голова), Валентину Чудовську (секретар). Члени Окружної Управи звітували за 2007–2008 роки в такому порядку: заступниця голови, скарбник, секретар, хронікар і голова Уляна Зінич. Пані Зінич доповіла, що Округа об'єднує чотири Відділи та нараховує 97 членок, які дружньо співпрацюють між собою і Окружною Управою, крім 126-го Відділу, який є далеко віддалений і має труднощі з доїздом для участі у сходах. У звітному році відбулося п'ять сходів Окружної Управи СУА.

Округа брала активну участь у відзначенні Голодомору у Гартфорді, яке відбулося 17 травня 2008 року.

Делегатками від Округи на 28-ій Конвенції СУА були Галина Шулевська, Марія Лісович, Ганя Салеме, Діонізія Брочинська, Христина Мельник, Уляня Зінич і Валентина Чудовська. З нашої Округи на Конвенції обрано до Головної Управи СУА Уляну Зінич, як першу заступницю голови СУА, а Христину Мельник, як четверту заступницю голови СУА для справ зв'язків.

Уляна Зінич передала привіт від голови СУА Маріянни Заяць, яка бажала успіхів новообраній Управі, до складу якої увійшли: голова – Зоряна Мішталь, заступниця голови – Галина Шулевська, скарбник – Інна Стахів, секретар – Валентина Чудовська, хронікар – Оріся Мандич. Контрольна комісія: голова – Уляня Зінич, члени – Славка Горбата і Ірина Олійник.

Новообрана голова Зоряна Мішталь подякувала за вибір та довіру і закрила роботу з'їзду.

В. Чудовська

Ми хочемо подякувати всім авторам за подані гарні дописи, розповіді, звіти, поезії, малюнки та світліни, що прикрасили сторінки „Нашого Життя” в 2008 році і надіємося на Вашу подальшу допомогу в нашій редакційній роботі в новому році. Також хочемо подякувати всім тим, хто присвятив свій час для праці над цьогорічним виданням журналу. Ваша посвята і підтримка є щиро оцінена.

Прощальне слово голови Округи Чікаго Люби Калін на похоронах бл. п. Марійки Боднарук

Жалібна громадо, смутком пририта родино, дорогі діти покійної: Христю з чоловіком Дейвидом та донечкою Оленкою, Борисе, брате Михайле з дружиною Сузі та родиною, швагрі Богдане з дружиною Вірою та донькою Ярою, ближча та дальша родино.

12 вересня дуже несподівано по короткій недузі перестало битися серце Вашої мами, сестри, братової, тети та нашої посестри-союзянки.

Мов сон, ще ми всі разом бачилися. І ось так, як відкрита книжка: перша сторінка – 17 грудня 1936 року – веселий день народження і остання сторінка – 12 вересня 2008 року. Початок і кінець. Народження і відхід у краший світ, де вже немає ні хворіб, ні турбот, а є життя вічне безконечне.

Вістка про Марусі відхід у вічність стала для нас великим ударом. Всі ми думали і вона також, що зможе перебороти хворобу, але Боже Проведіння вибрало для неї інший шлях. І як звичайно в обличчі маєстату смерті стають перед очима рідних, близьких і знайомих події з життя покійника і кожен нагадує собі обставини і спільні переживання, які лучили їх за життя.

Покійна Маруся в моїй пам'яті, це – лагідна, розумна, начитана, інтелігентна, добра, працьовита, готова кожному допомогти в потребі. Вона завжди цікавилася всіма аспектами життя незалежної нашої Батьківщини України і щедро допомагала їй. Близьче познайомились ми з Марусею під час праці в Союзі Українок Америки, в нашій Окрузі. Вона мене приєднала до тієї організації і так ми почали дружити як союзянки, а тоді як близькі приятелі.

Маруся була членкою 29-го Відділу, до котрого вступила у 1962 році. Дуже віддано присвячувала свій час, була виховною референткою у 1965 році, головою Відділу у 1968 році і довгі роки, від 1983 до 1995, була референткою Суспільної Опіки. За свою віддану працю в суспільній опіці у Відділі була відзначена грамотою.

Союз Українок Америки був дуже близький серцю Марусі. Вона вміла знайти на

все час: бути мамою, дружиною, учителькою і брати активну участь не тільки у Відділі, але також в Окружній Управі, де була членом Контрольної комісії у 1978 році, а від 2001 до 2008, протягом 7-ми років була 2-ою заступницею голови Округи.

Маруся була надзвичайно обов'язкова, ніколи не відмовлялася від праці. Навпаки, завжди допомагала, де була потреба. Її тепле і сердечне відношення до людей створювало приємну атмосферу. За її щире, віддану та жертвовну працю для організації, зокрема в нашій Окрузі, нагороджено її грамотою Почесного Членства з нагоди 45-ліття Округи. Марусі належало ще більше, та немає такої ціни, щоб можна було оцінити її самовіддану працю в Союзі Українок Америки. Вона притягла до себе не одне серце союзянки, бо вона була другом для кожного.

Дорога Марусю, тяжко дивитись на сходинках Округи на порожнє місце, де Ти завжди сиділа. Буде бракувати Твоїх порад, зауважень, цінних думок, буде бракувати Тебе між нами, союзянками. Також буде бракувати Тебе між нами у нашому приватному житті, буде бракувати Тебе за святковим столом на різних святах та родинних імпрезах. Зжилися ми чужі, а стали як найближчі друзі.

А тепер працюю Тебе, дорога наша Марусю, від 29-го Відділу, від Окружної Управи та від нас всіх союзянок, бо Ти була одна з нас.

Хай гостинна американська земля буде Тобі легкою. Хай милостивий Господь Бог прийме Тебе до себе та відкриє Тобі своє Царство Небесне.

Вам, дорога родино, складаю найщиріші та глибокі співчуття.

Вічна пам'ять Тобі, Марусю.

Славної пам'яті Іванна Жовнір

Невблаганний час вириває одна за другою посестер-союзянок з рядів нашої громади. Ось ще одна з них – Іванна Жовнір (з дому Пінковська), народжена у Львові, відійшла у засвіти 27 березня 2008 року.

Бл.п. Іванна Жовнір вчилася в торговельній школі у Львові, але змушена була перервати науку, треба було йти працювати, щоб допомогти родині. Здібна дівчина швидко навчилася виробляти елегантні капелюхи, які були на той час важливою частиною одягу для жінок, і аж до вибуху війни працювала у великій та відомій фірмі у місті Львові. Найкращі спомини бл. п. Іванна Жовнір винесла з молодих літ, перебуваючи в товаристві "ЛУГ", де отримала багато знань та патріотичний вишкіл.

Вже пізніше вона не раз розповідала своїм дітям про спортивні змагання, вправи зі співом на площі в "Лузі", вечірки, гутірки, товариство, а також як важко жилося українцям у Львові за роки панування Польщі. Там, в "Лузі," Іванна познайомила з купцем Михайлом Жовніром. Молодята одружились і прожили в злагоді та любові 40 літ. У Львові народилася в них донечка Марта.

Крім роботи Іванна і Михайло включилися в життя української громади Нью Йорку: належали до церкви Св. Юра, підтримували організації та благодійні почини в громаді. Важка праця та адаптація в новій країні не зломали бл. п. Іванку Жовнір, вона була дбайливою матір'ю і вірною дружиною, разом з чоловіком старанно виховали своїх дітей в дусі українських традицій і звичаїв, прищепили своїм дітям плекані з роду в рід християнські моральні

засади. Вона була щаслива, що мала гарних і порядних дітей, які зберігали рідну мову та любов до України. Не кожній родині вдалося залишити по собі патріотично вихованих дітей і онуків, тут бл. п. Іванна Жовнір відчула справжнє материнське щастя, вони були її гордістю і заслугою її життя. В Нью Йорку Іванна Жовнір була довголітньою членкою 1-го Відділу США, та отримала відзначення Почесної Членки 1-го Відділу. Будучи хворою, вона цікавилася справами Відділу та матеріально підтримувала його. У 1-му Відділі мала багато приятелів і залишиться в нашій пам'яті спокійною, чуйною, лагідною.

Сл. п. Іванна Жовнір залишила в глибокому смутку доньку Марту, зятя Андрія Бачинського, двоє внуків – Анну з чоловіком Андрієм Андрюком і Михайла Бачинського, та правнуків Луку і Левка Андрюків. Похована Іванна Жовнір на цвинтарі Св. Андрія в Бавнд Бруку.

Хай гостинна американська земля буде легкою для неї.

Вічна їй пам'ять і Царство Небесне.

*Ольга Кузишин,
пресова референтка 1-го Відділу США*

Діма

А дерева стоять заінені

Ніби музика
в твоїм імені,
а дерева стоять заінені,
а від снігу кроки скрипучі
й знову спогади серце мучать
далекої юности з'явами:

ти поглянув очима ласкавими,
в світлі інею майже прозорими,
посміхнувся – й о горе, о горе мені!
Це ж я знову спокою не матиму
і дивитимусь (вже й світатиме...)
на дерева в саду засніжені,
а кохання перше розніжене
потопатиме в музиці
твого імені...

А дерева стоять заінені.

СВЯТКУВАННЯ В ОКРУЗІ ЧІКАГО

Любомира Шеремета

Жовтневі місячні сходини Округи Чікаго були дещо відмінними від попередніх, бо Округа святкувала 90-літній ювілей своєї членки, касира Округи та голови 22-го Відділу СУА Любомири Шеремети.

Великою несподіванкою стало для пані Любомири, коли вона почула, переступивши через поріг виповненої союзнянками домівки СУА, багатоголосе многоліття. Привітали Ювілярку китицями різнобарвних квітів, а смачний торт прикрасив цей величний день. Із сльозами вдячності та радості пані Любомира подякувала присутнім за таку приємну несподіванку: "Тепер у своє 90-ліття я відчула старість – до цього часу її не відчувала".

Працьовита та відповідальна в цей осін-

ній вік, коли сивина обплела голову, вона не піддається часові, активна в громадській праці. Її побачите на сходинах Округи, чи 22-го Відділу СУА, чи на сходинах УККА, а обов'язково що неділі на Службі Божій в церкві Св. Володимира і Ольги.

Любомира Шеремета присвятила своє життя громаді. Ще енергійна, повна бажань зробити щось корисне та приємне для СУА тут, у Чікаго. Понад 50 років належить до СУА і працює для добра України і всього українського Чікаго.

Бажаємо Вам дожити до 100 й більше!
Здоров'я Вам від води ключової,
Багатства від землі святої,
Щоб доля завжди посміхалась
І старості не піддавалась.

Хай радість приносить кожна година,
Від горя хоронить молитва свята,
Щасливою буде й життєва стежина,
Для Вас і родини на багаті літа.

Многих літ засилають Вам, дорога Ювілярко
Любомиро, союзнянки Округи Чікаго.

*Марія Щербюк,
пресова референтка Округи*

„ГАРБУЗІВКА” 83-го ВІДДІЛУ СУА

Вже 42 роки наш Відділ організовує веселу осінню забаву «Гарбузівку». Перша вечірка відбулася в далекому 1966-му році в Народньому Домі Нью Йорку. Тоді і вирішили кожного року в жовтні влаштувати веселу «Гарбузівку».

Цього року «Гарбузівка» відбулася в залі Державницького Фронту. Разом з членками і гостями на забаву прибули 44 особи. Наталя Дума, Олег Лопатинський, Надя Савчук святоково прибрали залю. Відповідальні за вечірку були імпрезові референтки Н. Савчук і Н. Дума. За буфет відповідала Анна Саф'ян. Їй допома-

гали: Анастасія Гірняк, Ярослава Лучечко, Дана Слиж, Оксана Лопатинська. Торти і печиво напекли наші членки. Смачну вечерю приготував український ресторан. Напоями, як завжди, „завідував” О. Лопатинський, допомагав Володимир Саф'ян. До розважальної програми вже багато років запрошуємо музикантів – подружжя Ярослава і Ольгу Косових.

Через відсутність голови Відділу Ірени Чабан вечірку відкрила Н. Савчук, побажавши присутнім гарного настрою і веселої забави. Розважальну програму відкрила Н. Дума веселою гуморескою Едварда Козака. Центральним

номером програми був виступ нашої танцювальної групи у складі: Н. Думи, Лесі Голюки, Мотрі Мілянчич, Люби Шатанської під вмілим керівництвом нашого балетмейстра і постановника – Дарії Гензи. Було поставлено жартівливу постановку „На городі гарбузи”, де дві господині сваряться, у кого кращі гарбузи. А тим часом налетіли ворони і все на городі знищили. Де двоє сваряться, там третій користає. Побачивши збитки, господині помирилися. Страхопуд відігнав ворон і все скінчилося миром і веселим танком всіх учасників. Стрoї, пошиті

Д. Гензою, були чудові. Присутні довго не могли вгамувати сміху. Цілий вечір супроводжувався танцювальною музикою. Присутні розважалися, а зі сцени лунали жарти і гуморески. Усім було весело – це була забава однієї великої родини.

Багато років пройшло від першої „Гарбузівки”, але членки Відділу залишилися душею молодими. Дай Боже ще багато років святкувати нашу традиційну „Гарбузівку”.

*Клавдія Грицик,
пресова референтка Відділу.*

СВАТАННЯ НА МИХАЙЛІВЦІ

Вільце

Плетення долі

128-ий Відділ Союзу Українок Америки, Округа Філадельфія, провів свій традиційний щорічний пікнік у переддень свята Івана Купала. У програмі, як завжди, була вистава за участю молоді з парафії церкви Архистратига Михаїла. Як і кожного року сподівалися на успіх вистави, бо гра молоді завжди зацікавлює та заохочує. Темою цього пікніку була взята не дуже начебто й оригінальна тема – давні українські обряди сватання, заручин та проведення молодіжних прощальних вечорів – дівич-вечора та молодецького вечора. Попервах здавалося, ну кого може зацікавити ця тема? Чи одне весілля ми відбули в своїх родинах, чи в родинах друзів? Вже установився порядок, своя традиція, знаємо, де найма-

ти музику та платних розпорядників весілля. Та й новітніх брошурок-порадників не бракує, все вам розпишуть, розтлумачать.

Але союзянок більше цікавило не це, не новітні відгомони давнього, а глибока духовна суть наших обрядів, яка заховала тисячолітні традиції народу, його праісторію, древні вірування.

Чому це для нас так важливо? Ми живемо в багатокультурному і багатоетнічному світі. Поступово ми втрачаємо істинне розуміння і значення тих чи інших народних обрядів, що їх прискіпливо дотримувалися наші предки. А місце втраченого заступає нове, як правило чужинецьке, а тому й чуже нашому духові та

нашому генетичному корінню. А чуже й залишається чужим, порожнім, навіть якщо зовні воно прибране в дорогі й крикливі шати, бо з нього виїнято головне – душу й смисл.

От і подумали ми, а чи не спробувати нам показати в першу чергу тим молодятим, які незабаром будуть обирати собі пари до життя, як це урочисто, мудро і трепетно проходило в наших предків. Шлюб на Україні завжди вважався справою святою, і остаточною – нерозривною. Саме поняття шлюб означає „урочиста присяга”. А розірвати присягу – це все одно, що покрити себе навіки ганьбою і приректи на вселюдський осуд. Тому й ставилися до шлюбу, як до найважливішого в житті вибору. Тому й був оточений весь обряд магією захисту, під-

тримки і, головне, загального благословення і схвалення.

Найбільшою нашою радістю було те, що зацікавилася наша молодь. Деякі моменти для них стали справжнім відкриттям. Вони дізналися, що наша традиція зберігає багато значущих обрядів, які є не лише дуже гарні, але й наповнені глибоким змістом. Але найбільшою винагородою молодим за їхню працю були сльози на очах старших жінок, які заворожено спостерігали за дією і наче знову переживали свою молодість, дівування та одруження.

Власне це надихає нас на подальше створення подібних вистав, де будуть показані наші давні глибокі й прекрасні традиції, а не лише весільні чи купальські обряди.

Обмін дарунками

Немалою окрасою вистави було й музичне оформлення. Адже будь-яке українське свято виспівується. Чи могли б ми пригадати хоча б одну подію в житті народу, де не чути співу? Навіть похорон супроводжує сумне голосіння. Ми щиро вдячні нашим подругам:

Галі Боднар, Галі Михайлюк, Ірині Галай за прекрасно виспівані пісні, за присвячений нам час.

А після вистави наші гості мали змогу відвідати смачні страви, як завжди дружно й старанно приготовлені нашими союзницями та

багатьма їхніми подругами. І на вигляд все нагадувало справжнє українське свято з музикою, піснями й танцями. До пізнього вечора люди бавилися, співали й спілкувалися. Можна сказати, що свято вдалося. А на завершення ми запросили усіх на другу частину свята – саме весілля, в якому ми постараємося показати наш древній український звичай.

*Галина Генгало,
пресова референтка Округу СУА Філадельфії.*

Фотографії Галили Мартин

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXV

DECEMBER 2008

Christ Is Born

During this holiday season, we extend warmest wishes to UNWLA members, their families, and Our Life readers.

May your Christmas celebrations be filled with joy and good health, and may God's blessings fall gently upon you and those you hold dear.

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

On December 10, 1948, the General Assembly of the United Nations adopted and proclaimed the Universal Declaration of Human Rights. This declaration recognizes the inherent dignity and equal and inalienable rights of all members of the human family to freedom, justice, and peace in the world. Following this historic act, the Assembly called upon all Member countries to publicize the text of the Declaration in their respective educational institutions, regardless of political status of the countries or territories in which such institutions were located. The goal was to hold this declaration as a common standard of achievement for all peoples and all nations.

During the IX Congress of the World Congress of Ukrainians held in Kyiv this past August, UNWLA delegates proposed a resolution directed at the countries that originally signed this Declaration and currently host a Ukrainian population. The resolution recommended that the World Congress member organizations assess whether Declaration signatories are continuing to uphold their commitment to ensure human rights for all—including the rights of Ukrainians who may have settled in these countries.

2008 marks the 60th anniversary of the United Nations Declaration of Human Rights as well as the 75th anniversary of the Holodomor Famine Genocide of 1932–1933; it is fitting that both events be commemorated in a manner that acknowledges their relationship. Concrete progress has been made this year regarding universal recognition of the Famine Genocide in Ukraine. Because of the freedoms guaranteed by the United States, our Ukrainian communities have had the opportunity to voice their opinions and to share their history. While the International Holodomor Remembrance Flame torch was passed from hand to hand

across the United States, UNWLA branches scattered around the country participated in and often led remembrance ceremonies. On November 15, Honorary UNWLA President Iryna Kurowyckyj and I led the annual traditional march to St Patrick's Cathedral in New York City. The Ukrainian American community has long considered it extremely important that a monument to the millions of innocent victims of the Famine-Genocide be built in our nation's capital. Because of the persistence of the National Holodomor Committee (of which UNWLA is a member), this goal will soon be reached. On December 2, 2008, in fact, I was one of many individuals privileged to attend the groundbreaking and blessing of the plot of land designated for the Holodomor memorial, which will be built at the intersection of N Capital Street and Massachusetts Ave, less than one block from the Union train station in Washington, D.C.

Representing UNWLA membership, I participated at this historic event during which Ukraine's First Lady, Kateryna Yushchenko, personally thanked diaspora organizations for their persistent efforts to speak on behalf of the millions who were dying of starvation in Ukraine. She singled out the Ukrainian National Women's League of America, whose endeavors in this matter were especially diligent, consistent, and targeted at informing and seeking the assistance of U.S. and international governments, charitable organizations, and others on behalf of those who were unable to speak for themselves or defend themselves during the genocide.

As the year ends, we find ourselves looking back on the past twelve months and looking forward to the next year with hope and with anticipation. Reviewing the past six months since the UNWLA XXVIII Convention, I am proud to say that the new Executive and National Boards have taken significant strides. *Our Life* has taken on a new editorial structure and a new direction; an intensive membership campaign is being planned for the beginning of next year; our Web site committee meets weekly to plan the redesigning of our UNWLA Internet site as a means to reach beyond our membership. On the charitable front, our donations to the flood victims of Western Ukraine have made a significant difference to people in the villages of Prutivka and Tulova in Ivano Frankivsk.

The month of November was filled with UNWLA anniversaries and events. On November 2, I was happy to join Branch 54 in Wilmington, Delaware, for a 50th anniversary celebration; a report on this event is included in this issue. On November 9, Branches 89 and 95 of Kerhonkson and Poughkeepsie, New York, invited me to share my thoughts and views on my experiences in Ukraine this summer; on November 15, I joined members of Branch 99 and their guests in Watervliet, New York, to celebrate the branch's 40th anniversary. I was also happy and honored to speak at the New Jersey Regional Council's annual "Den' Soyuzanky," which was held on November 16.

On November 23, UNWLA Membership and Organizational VP, Anna Macielinski visited Buffalo, New York, for the 75th anniversary of Branch 27. Our organization's branches are scattered throughout the country and we should continue to build on that base, to nurture the branches that exist and continue to foster the creation of additional branches throughout the communities where Ukrainians have settled.

The September 2008 issue of *Our Life* featured an editorial from the *Ukrainian Weekly*. The editorial noted, "UNWLA's leadership seeks to attract new generations and groups of women who want to be a part of something greater than themselves and who want to make their town, their country, their people and their world a better place." This is my wish, my goal for 2009. I look forward to 2009 and being able to visit our Regional Councils and Branches and to meet as many of you personally as is possible.

May the Spirit of Christmas bring you peace! May the Ukrainian Koliada ring out throughout the land!

Marianna Zajac, UNWLA President

We would like to thank all of the authors who contributed the wonderful columns, articles, stories, reports, poems, artwork, and photographs that have graced the pages of Our Life during 2008 and hope that all of you will continue to support our editorial endeavors in the coming year. We are especially indebted to all of the dedicated and hardworking individuals who wrote, typed, edited, proofread, and otherwise devoted their time and energy to this year-end issue. Your commitment and support is most gratefully appreciated.

Koliadnyky of Kryvorivnia. Photo by Alexander Khantaev.

BEFORE THE WORLD BEGAN

Before the world began
Before there was a heaven or an earth
There was only the blue sea
And in the center of the sea stood a green tree
And on this green tree sat three doves
And the three doves deliberated
And deliberated as to how the earth should be created:
"Let's dive down to the bottom of the sea
And get a few grains of fine sand
These grains we'll sow
Creating a fertile land.
Let's also get golden stones
These stones we'll toss into the air
Creating the bright heavens.
Oh, the bright heavens, a sun full of light.
Oh, a sun full of light and a bright moon.
Oh, a bright moon and bright stars.
Oh, bright stars and shimmering galaxies."
Lord, breathe life over the land

*Traditional winter song. Oldest version of this text is found in the Bernatsky Book of Songs (1693). Translated from Ukrainian by Virlana Tkacz and Wanda Phipps. Reprinted with permission from **In a Different Light: A Bilingual Anthology of Ukrainian Literature Translated by Virlana Tkacz and Wanda Phipps as Performed by Yara Arts Group**, compiled and edited by Olha Luchuk, with introduction by Natalia Pylypiuk, published by Sribne Slovo Press, Lviv 2008.*

A VOICE FROM THE CHOIR

As one of the post-war brats who grew up in the Ukrainian hromada, I lived in an environment suffused with Ukrainian cultural events, institutions, and traditions that were, in some respects, a microcosmic universe within the broader expanse of life in the United States. It was a comfortable existence, almost like living in a safe warm bubble where everyone knew everyone else and shared experiences that were somehow gentle because they were warm and constant and familiar. And while most of us were poor, we never knew it—our parents saw to it that our lives were enriched by an almost daily and lavish exposure to a world brimming with culture and beauty.

Most of my childhood friends were hromada children too, and most of the extracurricular activities we participated in were sponsored and directed by hromada organizations or by a select group of individuals who had dedicated their lives to passing on to us their love of Ukrainian culture and their passionate devotion to art or dance or music.

For me, the quintessential symbol of these dedicated mentors and teachers was Jurij Plevako Oransky. Born in Kharkiv in 1917, Oransky started his multifaceted musical career in Ukraine. He played and taught piano and violin, he conducted

small ensembles and large orchestras, and he worked with choirs and with soloists. But those of us who were touched by his incredible talents and knowledge of music remember him best as a teacher, one with the skill and passion to make his students perform to the high standards he expected and even demanded of us.

My first encounters with Professor Oransky took place in a dank and musty basement of an old church in Philadelphia, a basement that was the site of a weekly choir practice. It was a choir of young people, some in their teens and some younger, most delivered by parents who waited patiently in another room for the “proba” to end.

Young as we were, all of us instinctively knew that this was not playtime or a cultural diversion. Each proba was a working session, conducted by someone who was exacting and precise and brooked no laziness or carelessness. We had our assigned roles as altos or sopranos (first or second) and dutifully stood in our appointed places in ranks, good soldiers waiting for the signal to chime in and harmonize or be still at the wave a hand or the stroke of the baton wielded by our professor.

And although we were children, the music that emanated from that musty basement was far from childish. It was an eclectic assortment of songs

Jurij Plevako Oransky

composed by distinguished and famous composers or folksongs transformed by the maestro into music that soared to operatic heights, each note for each voice meticulously penned on paper by the man who trained us to turn the annotated sharps and flats into something that was miraculously beautiful. When he was satisfied with what we had accomplished, we performed, sometimes locally and sometimes far afield, sitting for hours in a bus to stand on a stage in another city and sing our hearts out.

In those days, our concert apparel was austere simple—girls wore white blouses and navy blue skirts and a large taffeta-like bows at our throats; boys in navy blue trousers and white shirts set off by navy blue bowties. We were taught how to stand and how to clasp our hands together at our waists as we sang, how to bow to acknowledge the applause, even what we were to sing after the inevitable “Encore!” demanded by the audience.

In the years that followed, many of us followed Professor Oransky to a new practice venue, a room in a corner building in one of several Ukrainian enclaves in the City of Philadelphia. There was, as I recall, a small sign taped to the door of the building, identifying it as Ukrainian Music Institute. Here, the choir became a girls’ choir, the songs and stage costumes became more elaborate, the music even more complex and diverse. We began to sing opera—not the ubiquitous opuses of Wagner or Puccini—but opera written by Ukrainian composers on Ukrainian themes.

But the songs I remember best were songs that reflected life in Ukrainian villages: a song

about a crane creeping into an old woman’s patch of konopli, a sassy number about a young woman going to a market bazaar and spending her hard-earned money on a drink and a tune from a “dudnyk, and another about a young woman asking her mother to be patient because she could not weave quickly while missing her young man. There was a rather grizzly number about a rabbit encroaching on a farmer’s garden, a warning to the rabbit to keep out or risk having his foot pierced by a stake, and an exuberant and spirited number about a peasant mowing hay and being called to dinner by a querulous wife who had prepared a pot of peppered borshch she wanted him to eat before it got cold.

Many of us who were involved with the choir still remember the words and the melodies that were painstakingly learned during rehearsals; now and again we sing them alone or in small groups, always smiling. And the elaborate masks created for the characters in Lysenko’s opera *Pan Kotsky* still hang in numerous closets and even on bedroom walls of the homes in which we grew up or the homes we now inhabit.

Most of us also recall the professor as a stern taskmaster, one who did not suffer fools gladly. We were, by this time teenagers, a condition nearly synonymous with foolishness, and I laugh each time I remember the anger we were capable of inspiring. One fall afternoon, about a dozen of us had gathered for the weekly rehearsal at the Institute. The professor, usually punctual to a fault, was uncharacteristically late. Bored and impatient, we stood before the locked door for a while and then ambled up the street to a mom and pop grocery store at the other corner. Pooling our meager funds, we bought several small packets of Planters salted nuts and ambled back down to the Institute, just as Professor Oransky was opening the door. When he saw us munching on our salted nuts, he slammed and locked the door and sent us packing with an earful of admonitions about the incompatibility of nuts and the human voice. There was no rehearsal that day, and never again did any of us dare to make the same mistake. The dietary lessons, however, continued—at the next rehearsal the professor lectured us on taboo foods that were never to be consumed before a rehearsal or, God forbid, before a concert.

And it was at these concerts that we found our greatest joy, especially during those exquisite

moments when the lessons learned and the roles perfected brought audiences to their feet and evoked applause that reverberated like happy echoes for many long minutes. But for those of us who remember these moments, the response of the audience was almost incidental—the greater joy came from seeing our beloved Professor Oransky’s face light up and erupt into a magical and rare smile that told us “Well done.”

Postscript

Several years ago, shortly after returning from Ukraine, I visited Professor Oransky at his home. He was ill at the time, and hoping to cheer him up, I brought him some photographs of the old Kharkiv opera house where he had first conducted. Ever the perfectionist, Maestro Oransky responded to my

well-intentioned memento with a disdainful shrug. “I thought you were bringing pictures of the *new* opera house, not this old barn—it had terrible acoustics.”

Jurij Plevako Oransky passed away on Thanksgiving Day 2008. He is survived by his wife and lifelong partner Nadia “Slavtsya” Oransky (a member of UNWLA Branch 43), his daughter Katriya Oransky-Petyk, son-in-law Roman Petyk, and granddaughter Lesia Plevako Petyk.

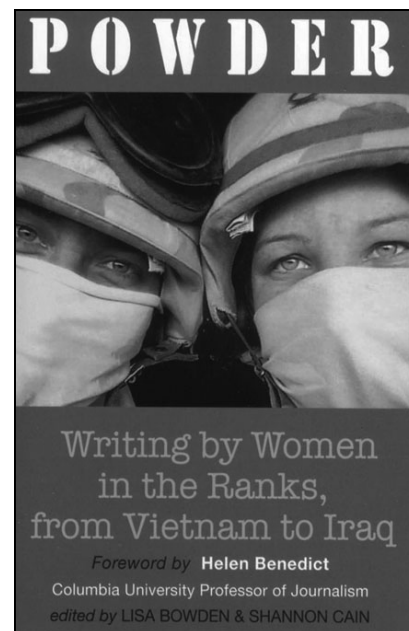
Those of us who were privileged to work with this remarkable man mourn with the family, our sadness eased by the songs he taught and the wonderful memories he continues to inspire.

— Tamara Stadnychenko

Powder

Based in Tucson, Arizona, Kore Press publishes the work of women authors. On November 11, 2008, Veterans Day, the publishing house released an unusual anthology entitled *POWDER: Writing by Women in the Ranks, from Vietnam to Iraq*. Edited by Lisa Bowden and Shannon Cain, the book featured poems, stories, and essays written by current or former servicewomen of the U.S. Armed Forces. There is a photograph and a biographical profile of each of the 19 contributors.

Among these 19 servicewomen is Anna Osinska Krawczuk, whose poem “War Terrorism” appears on page 106 of the volume. A veteran of the U.S. Army, Mrs. Krawczuk was the first woman to serve as National Commander of the Ukrainian American Veterans, a post she held from 2004 to 2008. Now Honorary President of the UNWLA, she served as the organization’s National President for two consecutive terms (1993–1999). Before being

elected as UNWLA’s president, she served as chair of the UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Program (1981–1993).

Branch 54 Marks Its 50th Anniversary

Branch 54 Events Committee Roza Duffy, Marianna Kacharai, Orysia Treznewsky

On November 2, 2008, Branch 54 of the Ukrainian National Women's League of America celebrated its 50th anniversary at a gala dinner in Wilmington, Delaware. Branch 54 President Daria Lissy introduced the program, which included an address by UNWLA President Marianna Zajac and a musical presentation by the bandura-playing duo Lada Pastushak and Halyna Bodnar. The centerpiece of the program was a memoir about the founding and activities of Branch 54. Written by Areta Skamay, an original member of Branch 54, it was read by Marianna Kacharai, currently the youngest member of Branch 54.

Our branch members were pleased at the turnout and that our guests included Ms. Zajac and Christine Chomyn-Izak, president of the Philadelphia Regional Council, to which Branch 54 belongs. Also celebrating with us were presidents and members of our sister branches and several chairwomen of the UNWLA National Board Standing Committees. As the event took place on the eve of the presidential election, Delaware's Senator Joseph Biden—now Vice President-elect Biden—conveyed his regrets because he was campaigning elsewhere but sent a representative in his stead.

Branch 54 became a member of UNWLA, which was formed in 1925 when a number of Ukrainian women's groups agreed to unite in one

national organization in the United States. The immediate impetus prompting the UNWLA's creation was to help represent Ukrainian women in international women's forums after Soyuz Ukrainok in the home country lost its membership in the International Council of Women (an umbrella group of national women's organizations) when the independent Ukrainian state created after World War I ceased to exist.

The initial 23 members of Branch 54 were women who had emigrated from Western Europe to the United States in the late 1940s or early 1950s and settled in Wilmington, which had several Ukrainian community organizations but no branch of the UNWLA. The motive force behind the formation of the branch was Olha Harwanko, who had belonged to Soyuz Ukrainok in Ukraine. On her invitation, an officer of the UNWLA National Board came to Wilmington to explain the UNWLA statute and the obligations of branches and to approve the creation of Branch 54. Olha Harwanko was elected the first president of Branch 54 and served in this capacity for 12 years.

It is customary for UNWLA branches to adopt the name of a patron, usually a prominent woman cultural leader or activist. Branch 54 decided to adopt a name honoring the "500 Heroines," the 500 referring to the estimated number of women

who were crushed to death by Soviet tanks in the Kingir forced labor camp in 1954. The Kingir camp in Kazakhstan was one of a network of Soviet labor camps, the Gulag created by Josef Stalin.

Millions of prisoners in the camps were forced to work at extracting the mineral wealth in the Soviet East in extremely harsh conditions. Most of the camp inmates were political prisoners deemed hostile to the Soviet state. Ukrainians formed the largest group among these prisoners and were sentenced to very long terms for participating in or aiding the Ukrainian Insurgent Army (UPA) and/or for adherence to the Ukrainian Catholic Church that had been banned on Stalin's orders in 1946. After Stalin's death in March 1953 and the ensuing succession struggle in the Soviet Union, conditions were somewhat eased in the camps—but not for political prisoners and especially not for Ukrainians. A wave of labor strikes or outright uprisings, often spearheaded by Ukrainians, swept through the labor camps in 1953–1954.

At Kingir, the Ukrainian women gathered on the periphery of the camp to form a barrier against the advancing Soviet tanks, in hopes that force would not be used against women and the camp. They paid for this hope with their lives. Nevertheless, although the camp uprisings were crushed, Soviet authorities were forced to negotiate with the prisoners and some amnesties and shortening of prison sentences were granted. News of the brutal suppressions and the death of the 500 women trickled out to the West only in late 1957 and early 1958. It caused great consternation in Ukrainian communities in the West and strengthened their resolve to promote the cause of Ukraine.

The newly formed Branch 54 set for itself the following goals: 1) to promote the “good name” of Ukraine among non-Ukrainians; 2) to inculcate in children and youth a Ukrainian spirit; 3) to aid needy Ukrainians throughout the world; and 4) to broaden the knowledge and interests of its members. It can be said without exaggeration that Branch 54 met and continues to meet these goals.

The first goal was met by organizing events to which local government officials were invited and attended; by presentations on Ukrainian Easter eggs and other Ukrainian crafts and culture; by participating in the state's ethnic festivals; by contacting local and national government officials regarding issues of concern to Ukrainians and

Ukraine; and by mounting exhibits on Ukrainian history and culture at the University of Delaware, local libraries and schools. Some of these efforts received extensive coverage in the local media. For example, photographs of Ukrainian Easter eggs and descriptions of Easter customs appear periodically in the local newspaper. The disaster at the Chernobyl nuclear power plant in April 1986 sadly led to even more interest in Ukraine. The planting of a “tree of life” in a local park by Branch 54 members on April 26, 1996, received extensive coverage: on radio, on television, and in the newspaper. In December 2006, a Christmas concert by bandura players from Ukraine prompted the local newspaper to publish a two-page story on Ukrainians in Delaware and the history of Ukraine.

To meet the second goal, Branch 54 ran a Saturday kindergarten from 1959 to 1969, staging plays in which the children performed, sponsoring costume parties on Halloween, organizing St. Nicholas Days and Mothers Day events, and so on. In hindsight, it is striking how young the original members of Branch 54 were—some were barely out of their teens, and most were in their twenties and mothers of young children; many of these women remain active in the branch to this day. Their daughters, the children who participated as children in activities organized by Branch 54, have grown up. Those who have remained in Delaware are now members of the branch. Branch 54 was more active in organizing commemorations of Ukrainian national holidays in its earlier years. However, it continues to present for the community annual celebrations of Taras Shevchenko or other cultural icons. And while many of the younger members of the Delaware Ukrainian community are far from fluent in Ukrainian, they retain a strong attachment to things Ukrainian.

Branch 54 remains as strong as ever in fulfilling its third goal, helping the needy. Members respond generously to calls for help for victims of disasters that occur in Ukraine, be they collapsed coal mines or floods. Although the branch supports many UNWLA causes (be it the Chernobyl Fund, the Ukrainian Museum, or “Aid to Grandmothers”), members, both collectively and individually, are especially strong in supporting the Scholarship/Student Sponsorship Fund and providing stipends for students in Ukraine and Brazil.

The fourth goal, the expansion of skills and

interests of its members, is being realized in a variety of ways. By organizing various events and programs, branch members have honed their organizational skills as well as the ability to work with others and with the community as a whole. Lectures at branch meetings have acquainted members with subjects they may have not tackled on their own. The occasional outings organized by the branch to museums and other venues also expand horizons and are fun.

This brings us to what has changed in 50 years for the UNWLA. First and foremost, Ukraine is finally an independent state. Ukraine's Soyuz Ukrainok and other women's organizations have been re-created and once more belong to the International Council of Women. Women from Ukraine now represent their own country at international conferences and Ukrainian diaspora organizations need no longer serve as the sole or major ambassadors for Ukraine to the world.

Much has also changed in the United States over the last 50 years. I remember vividly a comment made in the mid-1960s by the chairman of the Political Science Department in Columbia University's Graduate School: He suggested that it was a waste of resources to support women getting PhDs because they would marry and stop working. Today, women, and this includes married women, are presidents of major universities and major corporations. As Hillary Clinton said during the Democratic Party's primary campaign, there are now 18 million cracks in the glass ceiling, a statement implying that the glass ceiling will soon shatter altogether.

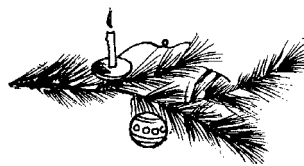
It is clear that possibilities for women have greatly increased. It is, however, sad but true that traditional women's organizations have declined as the status of women in society has improved and the goals for which the organizations fought have lost their immediacy.

In her address during the anniversary event, Marianna Zajac, the new president of UNWLA, praised the accomplishments of the organization but also stressed that UNWLA membership was dropping. Indeed, current membership is not only declining but also aging. Many Ukrainians have come to the United States since Ukraine's independence in 1991. In fact, they have come in much larger numbers than did those after World War II. But relatively few of the women of this recent immigration have joined the UNWLA.

Thus, an important question arises in connection with the issue of declining membership: How to frame the aims of UNWLA to attract more of the recent immigrants and also the second and third generation of American-born women. UNWLA branches must explore the means to achieve this. One possibility would be to interact more closely with American nongovernmental organizations dealing with issues of concern to women, be they health or human rights.

It is this writer's hope that this article will stimulate a wider discussion within the UNWLA on this topic and on the broader, but closely related, topic of the UNWLA's purpose in the 21st century.

Sophia Sluzar
Branch 54
November 2008

OUR LIFE PRESS FUND

\$250 from Christyna Bodnar Sheldon in memory of Henry Sheldon.

\$100 from received from Association of Seniors, UNA.

\$25 from Jaroslawa Stasiuk and Lydia E. Piaseckyj in memory of Lydia Kobzar.

\$25 from Iwanna Martynetz in memory of Danysia Swystun.

Masquerade

by Martha Noukas

"Yulia Tymoshenko"

Like other parts of the United States, Houston, Texas, has had some pretty nasty weather this year, the most recent example of which was Hurricane Ike. But despite the destruction wreaked by this unwelcome visitor, members of Branch 118 of Houston held their much anticipated Autumn Masquerade on October 25, 2008. The masquerade had been planned from the beginning of the year and the ladies did not want to disappoint the children of the community who were very excited about the event and had been looking forward to it for weeks. So we took in a deep breath and rolled up our sleeves.

The icing on the cake, was that everyone came in costume. Our eldest member and founder of the branch, Justyna Uschak, came dressed as "Baba Justyna." There were fairies, bumblebees, monks, and kings and queens from around the world. Even Julia Tymoshenko (alias Branch 118 secretary Alla Draxler) put in a surprise appearance. The grand prize winners for the best costumes went to Marina Webb and Mike Swydneycky, respectively dressed as Cleopatra and King Tut.

After Hurricane Ike, the masquerade was a refreshing social event enjoyed by everyone.

"Baba Justyna" Uschak

Bumblebees Tania Seniw, Julia Krutikov, Anya Pintchouk, Juliana Noukas and Chrystia Sulyukmanov

Dietary Goals for the New Season

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

During the warm weather months when we are wearing shorts, bathing suits, and other clothing that makes it difficult to hide extra pounds, most people are more body conscious and many make a strong effort to eat foods that will satisfy without increasing waistlines. Now that the dog days of summer have passed and we are wearing slacks and sweaters, things have changed. So has our diet, which has shifted from summer food to comfort food.

It has long been known that the human body needs more food for the cold winter months. A sort of hibernation theory that this is nature's way of helping us (and our animals friends) get through colder months. It is something we all seem to fall back on, but it mostly serves as an excuse for readjusting our eating and hunger patterns, often to less than optimal levels.

Hunger is triggered by a variety of factors—both psychological and physical. By focusing more on better psychological control, the physical pitfalls can be overcome.

Just like anything we do in life, psychological control takes practice and dedication. Gradually working at dietary modifications can be a great way to achieving this goal. Examples include switching from regular milk to skim milk. Every couple of weeks switch to a lower-fat milk and eventually you will learn to enjoy skim milk. That

goes for ice cream as well. Go for the lighter versions and settle on sorbets or frozen yogurt. Ease out of your diet foods that are mostly sugar and introduce fruits that satisfy your sweet tooth without the fat. Fill yourself up with fiber. This will keep you satisfied but not pack on the fat calories. It can give you that full feeling so you won't be noshing on foods that sabotage your weight control efforts.

The greatest challenge will be to resist frequent temptations to indulge “this one good treat.” As you reach for that candy bar, remind yourself that it will not only obliterate the gains from calories you have avoided but will also break your good psychological spin on eating.

That doesn't mean you can't reward yourself. It simply means that you avoid rewarding yourself every day or twice a day, something that is all too easy to do, judging by the number of people in the United States that are overweight and clearly rewarding themselves too much and too often. So when you do have that special reward, save it for special days or occasions and savor it. You will enjoy it so much more and so will your body.

Worthwhile goals take time and dedication. Make this dietary transition a long-term objective now and apply it daily. Work at it. Every day. The rewards and compliments you will reap will last for all four seasons.

Food Substitution Tips

For baking, use applesauce or prune puree for half of the butter or oil in your recipe, but note that you may need to reduce the baking time by 25%. ♦ Use egg whites (usually 2 egg whites for every whole egg). ♦ In place of whole fat cheese, use reduced fat cheese, but add it at the end of baking. ♦ Reduce sugar in recipes by ¼ to ⅓ in baked goods and desserts. ♦ If a recipe calls for one cup of sugar, use ¾ cup. ♦ Use cinnamon, vanilla and almond extract for flavoring.

Instead of full-fat cream cheese use Neufchatel cream cheese; the taste is excellent. ♦ For canned fish products-use only water-packed or products packed in "lite" syrup. ♦ Remove the skin from chicken prior to cooking and choose frozen vegetables without sauces. ♦ Instead of whipped cream on fruit use fat-free vanilla yogurt.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ ЙОРКУ

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛИПЕНЬ

5,000 дол. Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч” в Нью Йорку; **2,250 дол.** Орест і Лідія Глюти (American Express); **1,000 дол.** Тиміш і Аня Гнатейки (Microsoft Giving Campaign); **200 дол.** Яра Літош; **по 100 дол.** Галина Пиптик, Дарія Бекерська, Іван Курилко, Романа Даниш; **60 дол.** Люба Фірчук; **по 50 дол.** 63-ий Відділ СУА, Роман Гелетканич (Velcro Group Corporation), Barbara Kennedy; **по 35 дол.** Ірена Тамара Гординська, Юстин Макаревич; **по 25 дол.** Маріян Луцик, Ярослав і Лариса Щеглови, Олександр Пришляк; **20 дол.** Іва Лісікевич; **по 15 дол.** Danielle Anne Luszczuk, Jessica Marie Luszczuk; **по 10 дол.** 68-ий Відділ СУА, Галина Білик, Андрей Кушнір, Стефан Гованський, Paulette Nass, Катерина Вальчук; **5 дол.** Serena Young

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Ольги Папроцької** складаю 50 дол. Текля Гусяк.

In memory of **Iwanna Zownir** I am donating \$150. Gloria S. Smithson.

У пам'ять **бл. п. Іванни Жовнір** складаємо 100 дол. Д-р Ярослав і Алла Лешки.

У пам'ять **бл. п. пані Повзанюк** складаю 50 дол. Оксана Тритяк.

У пам'ять **бл. п. Осипи Кобзар** складаю 50 дол. Микола Галів.

У пам'ять **бл. п. Василя Танасійчука** по 100 дол. склали Стефан і Надія Танасійчуки, Тарас і Ірена Новосівські.

У пам'ять **бл. п. д-ра Ярослава Рожанковського** склали по 250 дол. д-р Ігор і Олександра Савчуки, д-р Ігор і Марта Воевідки; 200 дол. Марта Левицька; по 100 дол. о. дякон Юрій і Зоря Малаховські, д-р Ярослав і Алла Лешки, Орест і Любомира Чапельські, Роман і Аурелія Граби, Юрій і Мирослава Граби, Дора Рак; по 50 дол. Ольга Смаль, Юрій і Христина Гури.

In memory of **Eugene Ivashkiv** \$150 was donated by co-workers and students, Laboratory of Cytokine Signaling Inflammation.

In memory of **Walter Stebelsky** I am donating \$50. Steven M Postal.

У пам'ять **бл. п. Стефана Женецького** склали 50 дол. 119-ий Відділ СУА; по 25 дол. Іванна Ганкевич, Марія Борковська, Ольга Руденська.

У пам'ять **бл. п. Володимира Стебельського** датки склали: 50 дол. 119-ий Відділ СУА; по 25 дол. Іванна Ганкевич, Марія Борковська, Ольга Руденська.

У пам'ять **бл. п. Івана Мокривського** складаю 50 дол. Микола Галів.

З НАГОДИ

З нагоди уродин **Ірени Гладкої** складаю 50 дол. Ляриса Мартинюк.

З нагоди **50-ої річниці нашого вінчання** складаємо 100 дол. Володимир і Уляна Дячуки.

ПОЖЕРТВИ ЗА СЕРПЕНЬ

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На новостворений Меморіальний Фонд ім. д-ра Іринея і Софії Темницьких, згідно з бажанням нашого покійного батька, складаємо по 5,000 дол. Орест і Дарія Темницькі, Володимир і Меланія Темницькі, д-р Юрій і Рома Темницькі.

По 1,000 дол. д-р Богдан і Роксана Харкевичі, Ростислав Мілянич (J. P. Morgan Chase); **700 дол.** Микола Дармохвал, (Johnson & Johnson Family Foundation); **500 дол.** Борис Галаган; **250 дол.** Володимир Хлебович; **200 дол.** Аркадія Стебельська; **125 дол.** д-р Іван Кохан; **по 100 дол.** Марія Шуст, Богдан Одежинський (GE Foundation); **75 дол.** Володимир і Неля Лехмани; **70 дол.** Бернард і Анна Кравчуки; **по 50 дол.** Марія Жмуркевич, Lesia Albizati (Pfizer Foundation); **40 дол.** Georgine Muc (Carmax Foundation); **по 30 дол.** Patricia A. Terry, Inna Bazylewsky Lysloff; **по 20 дол.** Михайло і Люба Дармохвали, Мирослава Приймак, Gloria Edynak; **15 дол.** Василь Барабаш; **5 дол.** Михайло Тренза

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Володимира Стебельського** складаю 25 дол. Дарія Костів.

У пам'ять **бл. п. Євгена Івашківа** складаю 100 дол. Віра Удич.

У пам'ять **бл. п. Євгена Івашківа** складаю 50 дол. Мотря Мілянич.

У пам'ять **бл. п. Івана Мокривського** складаю 50 дол. Мотря Мілянич.

У пам'ять моєї найдорожчої мами **бл. п. Соломії Дроздовської** складаю 1,000 дол. Андрій Семотюк.

In memory of **Ihor Kocur** I am donating \$50. Ken Golden.

У пам'ять нашого швагра **бл. п. Ігора Коцура** складаємо 200 дол. Теодосій і Ольга Зазулі.

У пам'ять **бл. п. Євгена Івашківа** складаю 100 дол. Опечаленій родині засилаю щирі вислови співчуття. Ольга Городецька.

У пам'ять **бл. п. Ігора Коцура** складаю 100 дол. Родині засилаю щирі вислови співчуття. Ольга Городецька.

У пам'ять **бл. п. Володимира Стебельського** складаю 25 дол. Олександра Крумшин.

У пам'ять **бл. п. Стефана Женецького** складаю 25 дол. Олександра Крумшин.

У пам'ять **бл. п. Євгена Івашківа** складаю 50 дол. Шановній родині висловлюю глибоке співчуття. Д-р Іванна Ратич.

У пам'ять **бл. п. Євгена Івашківа** складаємо 50 дол. Ярослав і Марія Томоруги.

У пам'ять **бл. п. Євгена Івашківа** складаємо 50 дол. Теодозій і Ольга Зазулі.

У пам'ять **бл. п. Осипи Кобзар** складаю 50 дол. Оксана Тритяк.

У світлу пам'ять **бл. п. Осипи-Ліди Кобзар** складаємо 100 дол. Богдан і Ольга Михайліві.

У світлу пам'ять **бл. п. Ігора Коцура** складаємо 50 дол. Родині висловлюємо наші щирі співчуття. Ярослав і Лідія Черники.

У пам'ять **бл. п. Ефрозини Покінської** склали: по 200 дол. Евстахій Держко, Зенон Держко; по 100 дол. Мотря Мілянч, Володимир і Ольга Гальма.

У пам'ять **бл. п. Павла і Ефрозини Покінських** складаю 500 дол. Дарія Покінська.

У пам'ять **бл. п. Ольги Папроцької** членки 73-го Відділу СУА, Бріджпорт, КТ склали 160 дол. Ярослава Ковач, Ірина Демків, Юлія Бурій, Марія Цап, Марія Хом'як, Ірина Олійник, Ольга Лисович, Наталя Гончаренко, Мар'яна Фарина, Катерина Панчин, Надія Мажарова, Рома Гайда, Олександра Литвин, Анна Зарська, Оксана Луків, Богданна Савчинська, Марія Лисович.

З НАГОДИ

3 нагоди 80-их уродин Ірени Гладкої складаємо 500 дол. Родина Посполітих—Ольга Посполіта, Роман і Дарія Якубовські, Джон і Наталя Сілверстайн, Юрій і Ірена Посполіта, Стефан Посполіта.

In honor of **Roman and Camilla Masier** wedding I am donating \$50. Larysa Martyniuk.

Сердечно дякую родині за складені пожертви на Український Музей. Складаю 100 дол. на потреби Музею. Ірена Гладка.

3 нагоди 70-их уродин Василя Тершаківця складаємо 100 дол. Ярослав і Марія Томоруги.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа і адміністрація УМ

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ 2008 р.

ДАТКИ

1,000 дол. 3-ий Відділ СУА, Фінікс, Арізона

500 дол. Exxon/Mobil Volunteer Program—Daria N. Lissy (Branch 54)

450 дол. Hanna Zuryk

440 дол. Надія Шкільник (12), 1-ий Відділ СУА, Нью Йорк

По **250 дол.** Богдан Булавка, Андрій Васинчук (74), Людмила Васинчук (74), Vera Eliashevsky (74), Susanne McBride Feldman (74), д-р Петро Попович (74), Любослава Шандра (74), 74-ий Відділ СУА, Чикаго(74)

По **220 дол.** Roy Edward Cosse, Jr. (118), д-р Марія Дицьо (56), д-р Татяна і Марта Доберчак (83), Юрій та Анна Зелінські, д-р Александер Клос, Андрій і Христина Козак (86), Богдан і Оксана Кузишини (100), Люба Лапичак-Леско (86), Окружна Управа СУА Нью Джерзі, Joseph S Sachno, Irene Saikévych, Michael & Helene Shulewsky (106), Dr. Alexander R Strilbyckyj, Ірена Телюк (89), Віра Троян (126), Philip and Tatiana Trotch, Ірена Чайковська (93), 54-ий Відділ СУА, Делавар, 90-ий Відділ СУА, Філадельфія

120 дол. Mary Kuduk

По **110 дол.** д-р Орест Балицький, Dr Walter and Zenobia Brovins (50), Володимир і Уляна Дячуки, Ольга Зазуля (83), Nathan and Andrea Figley (98), Dr. Walter P & Irene Gerent (56), Дарія Гірняк (3), Elizabeth Iwaniw Jones, Романа Лесів, Zina Michajliczenko, Marta Nawrocky Torielli, 78-ий Відділ СУА

100 дол. 35-ий Відділ СУА

21 дол. Рената Бігун (28)

З РІЗНИХ НАГОД

Сердечно вітаю **Ольгу Кіналь**, членку 76-го Відділу СУА, зі століттям та бажаю Многих та Благих літ! Спасибі за підтримку Стипендійної Акції СУА та сто доларовий внесок. —Марія Полянська, референтка стипендій СУА

Вітаємо нашу сестру **Таїссу Мелешко**, довголітню вільну членку СУА, із 80-им Днем Народження! Бажаємо здоров'я, добра та благодаті. З тієї нагоди пересилаємо по 80 доларів на потреби Стипендійної Акції СУА, через 98-ий Відділ СУА в Гольдел/Мідлтван, Н. Дж. Многая Літа! —Анна Кравчук та Марія Полянська

ЗАМІСТЬ КВІТІВ ТА В ПАМ'ЯТЬ

Замість вінка на свіжу могилу дружини нашого довголітного приятеля, **св. п. Люди Чайковської** пересилаємо нашу пожертву в сумі 100 дол. на Стипендійну Акцію СУА. Мужеві Зенкові, синові Юрієві та цілій родині складаємо наші щирі співчуття. —Володимир і Уляна Дячуки

У пам'ять **д-р Ераста Бурачинського** пересилаємо 100 дол. до фонду імені бл. п. Лідії Бурачинської Рудик при Стипендійній Акції СУА. Родині складаємо щирі співчуття. —Олена Шиприкевич та Марта Шиприкевич, Дженкігтаун, ПА

У світлу пам'ять **Мирослава Трояна** родина та приятелі зложили пожертви до Стипендійної Акції СУА, через 108-ий Відділ СУА: 200 дол. Надія Троян, По 100 дол. С. Рисаневич, Володимир і Уляна Зіничі; по 50 дол. Юрій Ференцевич, Орися Ганушевська, д-р М В і Ірена Зелики; по 30 дол. Thomas J & Jennifer L Geigerman, Володимир і Богданна Гнатковські.

У пам'ять довголітньої членки СУА, **бл. п. Лесі Романишин**, приятелі та членки 56-го Відділу СУА в Норт Порт, Флорида, зложили пожертви до Стипендійної Акції СУА на стипендії студентам в Україні: 100 дол. Анна Маріані; по 50 дол. Атанас і Катруся Кобрин, д-р Володимир і Анна Мотика, Оксана Мельничин, Стефанія Павлічко; 35 дол. Соня Кучкуда; по 30 дол. Галина Петришин. Вячеслав Цетенко; по 25 дол. Софія Барусевич, Яра Гельбіг, Іванна Головата, Надія Іванчук, Лідія Козак, Іванна Мартинець, Стефанія Олійник, Семен і Марія Чорній, Роман і Ірена Свистун, Таня Сілецька, Зенон і Ларисса Шпон, Франко і Люба Ярмач-Спіно, Александра Яськів; по 20 дол. Богданна Більовшук, Марія Дорожинська, Ірина Кіцак, д-р Володимир і Галина Король, Марія Радасіч. Разом 820

дол. Збірку перевела Іванна Мартинець, заступниця голови 56-го Відділу СУА.

In loving memory of Msgr. Basil Feddish and the deceased members of the Feddish family, I am donating \$500 to the UNWLA, Inc., Scholarship Program. — Madelyn Evans.

У числі Нашого Життя за липень-серпень 2008 неправильно подано у збірці в пам'ять **бл. п. Ольги Бейгер** рубрику по 30 дол. Мало бути по 50 дол. — Роман і д-р Мотрія Бейгери, Юрій Олесницький, Григорій і Роксоляна Пікаси. 60 дол. — Богдан і д-р Дора Іскало. *Вибачаємо за недогляд.*

Щиро дякуємо!

**Марія Полянська, референтка стипендій СУА
М. Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА**

UNWLA, Inc. Scholarship/Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530 • Email: Mariapolanskyj@verizon.net

ЗМІСТ LXV РІЧНИКА

Виставки

Виставка картин Ірини Гомотюк-Зелик. 1:23
„Вишивала моя мама”. 4:26; 9:26

Вишивки

Січень. Фрагмент серветки. З колекції Олени Назар.
Лютий. Дівчата-вишивальниці Колегії св. Ольги в Прудентополісі, Парана, Бразилія.
Березень. Взори з жіночих сорочок з околиць Івано-Франківська.
Квітень. Взори з жіночих сорочок Київщини. Із збірки Кл. Габданк-Рогозинського.
Травень. Українські взори на вишивані серветки.
Червень. “Вишивки Всхідної Галичини /Повіт Снятин”.
Вересень. “Українські узори”. Зібрала О. Косач (Олена Пчілка), лист 5.

Відділи (за числами відділів)

1-й Відділ. На Різдвяні свята. 3:26.
17-й Відділ. Діяльність 17-го Відділу СУА ім. Олени Теліги у Маямі. 1:24.
27-й Відділ. Вишивані вечорниці на Пітсбурщині. 4:25.
30-й Відділ. 30-ий Відділ СУА. 9:24.
33-й Відділ. 33-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки. 7-8:27.
33-й Відділ. Відзначення 80-ліття Ольги Дем'янчук. 7-8:26.
33-й Відділ. Різдвяна зустріч. 3:27.
43-й Відділ. Історія 43-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки у Філядельфії. 3:19.
43-й Відділ. Нас поєднали роки широдружності. 3:21
56-й Відділ. Вшанування Героїнь України. 4:22.
56-й Відділ. Різдвяна зустріч у Норт Порті, Флорида. 3:24.
62-й Відділ. В нашій серці Україна. 9:22.
62-й Відділ. Вшанування української матері і Лесі Українки в Глен-Спей, Н.Й. 9:23.

65-й Відділ. Відзначення 90-ліття Листопадового Зриву 65-им Відділом. 12:10
65-й Відділ. Шевченківські роковини. 4:23.
76-й Відділ. 100-ліття Ольги Кіналь – членки 76-го Відділу СУА. 10-11:19
83-й Відділ. „Гарбузівка” 83-го Відділу СУА. 12:14
83-й Відділ. Виставка картин Ірини Гомотюк-Зелик. 1:23.
83-й Відділ. Нова програма 83-го Відділу. 4:21.
83-й Відділ. Щедрий Вечір 83-го відділу СУА у Нью Йорку. 1:22.
89-й Відділ. Полуденок 89-го Відділу СУА у Кергонксоні, Н.Й. 1:22.
89-й Відділ. Хроніка 89-го Відділу СУА ім. Лесі Українки (за 2006 р.) 1:22.
89-й Відділ. 89-й Відділ СУА ім. Лесі Українки. М. Баран. 7-8:28.
90-й Відділ. Виставка «Вишивала моя мама». 9:26.
96-й Відділ. Різдвяний вертеп «Світлички» 96-го Відділу. 3:23.
101-й Відділ. Відзначення 40-ліття 101-го Відділу СУА в Окрузі Чікаго. 7-8:29.
101-й Відділ. Гірки спогади молодости. 4:24.
111-й Відділ. Діяльність 111-го Відділу СУА ім. Алли Горської. 5:21.
113-й Відділ. Дз. Брикович. 5:22.
120-й Відділ. „Світличка” 120-го Відділу СУА. 4:25.
128-й Відділ. Сватання на Михайлівці. 12:15

Вісті Головної Управи

Голова СУА Ірина Куровицька. 1:19; 3:17; 4:19; 5:19.
Голова СУА Маріянна Заяць. Ділимося думками і вістками... 9:19; 10-11:1; 12:1

Гумор 1:7,

Шиян, Григорій. Не журися, мамо! 5:9

Загальні Збори Відділів

- 1-й Відділ СУА. Нью Йорк, Н.Й. 3:28.
12-й Відділ СУА ім. Олени Пчілки. Клівленд, ОГ. 3:28.
22-й Відділ СУА. Чикаго. 5:25.
27-й Відділ СУА ім. Ольги Басараб. Пітсбург, ПА. 9:25.
33-й Відділ СУА ім. Лесі Українки. Клівленд, ОГ. 5:23.
34-й Відділ СУА. Коговз, Центр. Н.Й. 4:28.
45-й Відділ СУА. Дітройт, МІ. 4:28.
47-й Відділ СУА. Рочестер. Пн. Н.Й. 5:24.
49-й Відділ СУА ім. Ольги Басараб. Боффало, Н.Й. 1:20.
56-й Відділ СУА ім. Мілени Рудницької. Норт Порт, Флорида. 3:25.
64-й Відділ СУА. Нью Йорк, Н.Й. 4:28.
89-й Відділ СУА ім. Лесі Українки. Кергонксон, Н.Й. 4:28.
92-й Відділ СУА ім. Ольги Басараб. Менвіл, Нью Дж. 1:26.
108-й Відділ СУА. Нью Гейвен, Коннектикут. 5:24.

Інтерв'ю

- Лушевська, Оксана. Інтерв'ю з Мариною Павленко. 1:8
Лушевська, Оксана. Інтерв'ю з Галиною Інгуюлою. 4:3

Конкурси, К конференції

- Конкурс на призначення стипендій Фонду СУА ім. Єви Сташків 2008/2009 р. 3:18
Конкурс ім. Лесі і Петра Ковалевих (вислід з літератури за 2008 р.). Софія Геврик. 9:5
Конкурс ім. Лесі і Петра Ковалевих (вислід з історії за 2006 р.) Марта Богачевська-Хомяк. 10-11:4
Наукова конференція в Острозькій академії. Наталія Даниленко. 12:4

Література для дітей

Вірші

- Багірова, Віра. Мишка-господиня. 1:35
Кузьменко, Світлана. Пам'ятай. 1:34
Перелісна, Катерина. Новий рік. 1:34
Перелісна, Катерина. Щедрик. 1:34
Полтава, Леонід. Моя знайома. 2:34
Стельмах, Михайло. Весняний дощик. 3:34
Хоросницька, Марія. Розповідь про Тарасову вербу. 3:34
Завадович, Богдан. Великодні гості. 4:34
Калюжна, Ніна. Білий бузок. 4:35
Підгірянка, Марійка. Їжачки. 4:34
Щоголів, Яків. Літній ранок. 4:35
Багірова, Віра. Каштани світять. 5:35
Діма. Мама. 5:34
Куліш, Пантелеймон. Весняне сонце. 5:34
Мозолевський, Борис. Не скачи ти, котику. 5:35
Ющенко, Олекса. Соняшні кульбабки. 5:34
Кир'ян, Надія. Деревце роду. 7-8:34
Черінь, Ганна. Українські квіти. 7-8:35
Бордонос, М. Школярюк. 9:34
Х. Л. Тризуб. 9:34

Оповідання

- Чередниченко, Дмитро. Рідні краєвиди. 1:35
Шкурат, Петро. „Чи ангел принесе мені маму?” 2:34
Забіла, Наталя. Ластівки. 3:35
Сухомлинський, Василь. Хто свічки засвітив? 5:34
К. Л. Український прапор. 7-8: 34

Швед, Христя. Ялинка з несподіванкою. 12:34

Листи до редакції. 3:27; 5:23; 9:21

Некрологи

- Березюк-Чайківська, Людмила. 10-11:15
Білас, Зеновія. 5:27.
Більчинська, Неоніла. 1:28.
Богачевська з Ничаїв, Ростислава. 3:29.
Боднарук, Марія. 12:12
Бодрук, Ірена. 5:28.
Венгльовська, Марія. 10-11:14
Гук, Мирослава. 7-8:30.
Дудинська, Осипа. 9:28.
Жовнір, Іванна. 12:13
Климишин, Євдокія. 4:30.
Микула-Басюк, Ліна. 4:29.
Музика, Теофілія. 1:29.
Мусійовська-Кузьмович, Теодора. 3:30.
Ничай-Богачевська, Ростислава. 5:26.
Ониськів, Емілія. 4:30.
Падковська, Олександра. 9:29.
Поритко, Оксана. 10-11:16
Савчук, Стефанія. 1:27.
Солук, Мирослава. 1:28.
Татранська, Ніна. 5:27.
Татунчак, Наталія-Софія. 9:28.
Юрків-Купчинська, Марія-Єлисавета. 5:26.

Обкладинки

- Опанас Заливаха. „Українська мадонна”. 1
40 років Стипендійної акції СУА. Референтки Стипендій СУА. Лого Стипендійної акції СУА оформлене Лесею Ісаєвич. 2
Тарас Шевченко. „Циганка ворожка”. 3
Ярослав Стадник. „Бузок”. 4
Костянтин Трутовський. „Жінка з полотном”. 5
Урочисте відкриття XXVIII Конвенції СУА. 6
Марійїнський палац – офіційна резиденція Президента України. Фотоальбом „Київ”, 2000. 7-8
Таня Д'Авіньйон, „Просто Україна”. 9
К. Елліс. Евкаліпт. Літограф. 10-11
Ілона Сочинська Шиприкевич. „Ранній сніг”. 12

Округи

- Округа Нью Йорк. Жіночі організації влаштувають День Героїнь. 4:20
Округа Нью Йорк. Обмін думками та досвідом. 1:21
Округа Чикаго. 45-ліття Округи Чикаго. 7-8:24
Округа Чикаго. Святкування в Окрузі Чикаго. 12:14
Округа Нова Англія. З'їзд Округи Нова Англія. 12:11

Поезії

- Бабич, Ярослава. Стрітєння. 2:11
Гаргай –Овечко, Лідія. Осінний лист. 10-11:20
Гаргай-Овечко, Лідія. Я жду тебе. 10-11:20
Гармаш, Міра. Львів восени. 9:1.
Гуменюк, Надія. Великдень. 4:1.
Діма. А дерева стоять заїнені. 12:13
Забашта, Любов. На Тарасовій горі. 3:1
Караванський, Святослав. Мамі. 5:1

Кобець, Олекса. Крути – українські Тернопіли. 1:5
Крищенко, Вадим. Києве мій. 7-8:1
Листопад, Антоніна. До мови. 2:9.
Литвинець, Михайло. Мова українська. 1:4
Малильо, Софія. Новорічне. 1:1
Полтава, Леонід. Киянка часів Мазепи. 1:3
Полтава, Леонід. Рідна матуся. 5:3
Сологуб, Богдан. У ту квітневу ніч. 4:1
Тарнавська, Марта. Біла ніч. 12:3
Черінь, Ганна. На небі хмаронька... 10-11:20
Черінь, Ганна. Оаза. 10-11:20

Пожертви на Пресовий Фонд Журналу, Фонд ім. Олени Лотоцької, Фонд Репрезентації СУА, Фонд Суспільної Опіки, Фонд Чорнобиля СУА, Стипендійну акцію СУА. 1:30; 2:30; 3:31; 4:31; 5:30; 7-8:31; 9:30; 10-11: 35; 12:29

Постаті

Анна Ярославна. Видатні жінки в історії України-Руси – Анна Ярославна. В. Борисенко. 12:6
Кобринська, Наталія. Зоря Наталії Кобринської. Лариса Дармохвал. 10-11:5
Острозька, Єлизавета Гальшка. Єлизавета Гальшка Острозька. Наталія Даниленко. 7-8:1
Фільц, Богдана. Ювілей композитори Богдани Фільц. 5:9
Ярошинська, Євгенія. Ювілей Євгенії Ярошинської. Марта Тарнавська. 10-11:4

Почесні членки СУА

Богачевська-Хомяк, Марта. 9:4
Гевко, Наталія. 6:24
Мотика-Мартинець, Іванна. 6:23
Химинець, Марія. 12:8

Привіти, Подяки

Вітання Прем'єр міністру України Юлії Тимошенко. 1:3
Привіти з нагоди 40-ліття Стипендійної акції СУА. 2:1; 2:2; 2:3; 2:5
Вітання СФУЖО з 60-літнім ювілеєм. 3:17
Вітання Міжнародній Раді Жінок з 120-літнім ювілеєм. 3:17
Вітання Ірині Куровицькій, голові СУА з нагородою Президента України – орденом княгині Ольги III ступеня. 3:3; 5:19
Вітання Марті Тарнавській з нагородою Президента України – орденом княгині Ольги III ступеня. 4:19.
Вітання Оксані Лиховид за одержання звання „Визначного композитора України”. 4:19
Вітання Ірені Чабан з вибором до Ради Директорів Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» у Нью Йорку. 4:19
Вітання Анні Мацілінській за звання «Українка року». 10-11:2
Вітання новообраній Головні Управі і Контрольній комісії СУА на чолі з Маріянною Заяць. 6:1
Подяка з м. Макіївки, Україна. 5:20
Подяка СУА за допомогу потерпілим від повені. 10-11:17
Подяка Ірені Чабан. Екзекутива СУА. 9:21
Прощальне слово Ірені Чабан до читачів журналу «Наше Життя». 9:21

Проза

Вірченко, Ніна. Зернини з доріг життя мого... 5:4
Вовк, Віра. Родина. 2:11
Лашенко Галина, Тиха Радість 12:3
Лисак-Тивонюк, Леся. Материнське серце. 2:1
Щербак, Юрій. Легенда про любов. 4:5

Розвідки, Публікації, Рецензії

Вірченко. Ніна. Про заборону української мови. 1:4; 2:9; 3:7; 4:9; 5:7
Вірченко, Ніна. Українське жіноцтво на шляхах до незалежності України. 9:1
Даниленко, Наталія. Не забуваймо нашої Героїні світу – Ірини Сенік. 10-11:12
Кузик, Тетяна. Доповідь радника міської ради мерії Риму. 10-11:10
Цвек, Дарія. Йорданський Щедрий Вечір – Водохреща. 1:1
Чикаленко, Ганна. Шевченко і родина князів Репніних в Яготині. 3:1
Фаріон, Оксана. Культура та ідентичність. 10-11:

Смачного. 1:36; 5:36

Союзу Українок України. 5:23; 5:29; 9:21

Стипендійна акція СУА (40-літній ювілей)

Кравчук, Анна. Промінь, який об'єднує усіх українців – рідна мова. 2:5
Полянська, Марія. Подяка. 2:12
Коротка історія Стипендійної акції СУА. 2:16
41-й рік безперервної діяльності. 2:21
Лист з Бразилії. 10-11:18

СУА XXVIII Конвенція

Інформація про роботу XXVIII Конвенції СУА. 3:4
Конвенційний комітет. 6:12
Нагороди XXVIII Конвенції СУА. 7-8:9
Президент США Джордж Буш. 6:4
Президент України Віктор Ющенко. 6:5
Митрополит-Архієпископ + Стефан Сорока. 6:6
Архієпископ + Антоній. 6:7
Посол України у США Олег Шамшур. 6:8
Голова Союзу Українок України Лілія Григорович. 6:19
Програма XXVIII Конвенції СУА. 5:10
Програмна доповідь голови Союзу Українок Америки Маріяни Заяць. 6:9
Резолюції XXVIII Конвенції СУА. 6:21
Репортаж про XXVIII Конвенцію СУА. Л. Слиж. 6:13; 7-8:4
Слово на бенкеті Почесної голови СУА Ірини Куровицької. 6:20

СФУЖО

Бризгун-Соколик, Оксана. У 60-ліття Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. 3:5
Шкамбара, Марія. Слово Голови СФУЖО на бенкеті з нагоди 60-ліття СФУЖО та 45-ліття „Українки в світі”. 10-11:8
Український Музей в Нью Йорку. Пожертви: 1:31; 2:32; 3:32; 4:36; 5:31; 7-8:36; 9:31; 10-11:36

**Передплату журналу
"Наше Життя"
від
Наталії Даниленко
для**

**Александрі Терлецької
Д-р Оксани Терлецької
Ірини Бадуляк**

Веселих Свят!

**Дарунок
На
РІЗДВО**

ЗБЕРЕЖЕМО "НАШЕ ЖИТТЯ"

- 3 нагоди 50-ліття нашого подружнього життя складаємо 250 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
Марія і Ярослав Томоруг.
- 3 нагоди святкування 50-ліття подружнього життя Марії і Ярослава Томоругів на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" зложили: 250 дол. Ірина і Ярослав Куровицькі, 150 дол. Оксана і Орест Комарницькі, 100 дол. Ізя і Ярослав Куровицькі, 50 дол. Наталія Дума, 50 дол. Діонізія Брочинська. Марія і Ярослав Томоруг сердечно дякують друзям за щедрі дарунки.
- Членки 45-го Відділу СУА ім. Катрусі Зарицької складають 100 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя":
25 дол. Тамара Івасюк, 25 дол. Дарія Конюх, 25 дол. Зеня Серафим, 25 дол. Стефанія Король.
- 3 нагоди дня народин Орісі Зінич замість дарунку складаю 70 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
Многая Літа! Ляня Яримович.
- Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Дарії Стасюк складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". 89-ий Відділ СУА в Кергонксоні.
- Вшановуючи пам'ять наших довголітніх членок 62-го Відділу СУА в Глен Спей, Н.Й. бл.п. Наталію Гаврилук і бл.п. Марію Оленську складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд "Наше Життя". Оріся Саяк, скарбничка.
- У другу сумну річницю відходу у вічність мого брата Василя складаю через 1-ий Відділ СУА 100 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Іван Серант з родинною.
- Замість квітів на свіжу могилу бл.п. Володимира Роговського складаємо 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Управа і членки 83-го Відділу СУА.
- Округа Чікаго відсвяткувала 22 червня 2008р. 45-ліття свого існування. Присутня на урочистому святкуванню була новообрана голова СУА, шановна Маріянна Заяць. То ж в цей радісний день складаємо 1,000 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Голова Округи Люба Калін.
- 3 нагоди 80-ліття Ольги Демчук і Люби Боднар складаю 119 дол. на Пресовий Фонд журналу «Наше Життя». Люція Медицька.
- 3 нагоди 50-ліття праці в СУА складаю 100 дол. на Пресовий Фонд журналу «Наше Життя». Іванна Мартинець.
- 78-ий Відділ СУА у Вашингтоні складає 1,000 дол. на Пресовий Фонд журналу «Наше Життя». Управа 78-го Відділу СУА..
- Замість квітів на могилу членки 106-го Відділу СУА у Гартфорді, Конн., бл. п. Люби Карпенко на Пресовий Фонд журналу «Наше Життя» склали: по 50 дол. – 106-ий Відділ СУА, Михайло і Галина Шулевські, Юрій і Інна Стахові; 30 дол. Валентина Чудовська; по 25 дол. – Люда Хмелівська, Григорій і Ольга Якимові, Олег і Люба Кінахи, Мелянія Кузьма; по 20 дол. – Тереса Ілук, Надія Гафткович, Ольга Шуцман; 10 дол. – Павло Перун. Разом 350 дол. Родині висловлюємо щирі співчуття. Управа 106-го Відділу СУА.

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXV – 2008

Arts and Culture

- Sculptor Petro Kapschutschenko: An Intimate Tribute (T. Stadnychenko). 3:12
Volodymyr Shalaga: Stories and Illustrations of Village Life in Western Ukraine (H. Turkewicz-Sanko). 9:12
Portrait of an Artist (Karen Z. Ellis) 10-11:31

Books

- In a Different Light (T. Salamacha) 10-11:28
Treasures and Traditions 10-11:30
Powder 12:22

Branch and Region News

- UNWLA Branches-at-Large: Who They Are, Where They Are, and What They Do (U. Hlynsky) 1:13
Branch 27 (Pittsburgh) Commemorates 75th Anniversary of Famine-Genocide 1:16
Branch 115 (Detroit): Fall Fun and a Focus on the Future (E. Kuczer) 1:18
Delaware Community Remembers Holodomor (Branch 54, S. Sluzar) 3:10
A Word to Members at Large (L. Yarymovych) 3:11
Washington D.C. Community Supports UNWLA Silent Auction at Malanka Gala (Branch 78, M. Lischak) 4:18
Branch 54 Marks 50th Anniversary (S. Sluzar) 12:23
Masquerade (Branch 118, Houston, M. Noukas) 12:26

Food

- Piquant Broccoli Salad 9:18
Smachnoho from Houston Branch 118 10-11:32
Smachnoho from Detroit Branch 115 10-11:33

Health

- MRSA: A 21st Century Epidemic (I. Magun) 1:17
Small Changes—Big Results (I. Magun) 3:16
Fibromyalgia (I. Magun) 4: 16
The Chef's Rx: Notes on How the Physician Heals Himself (I. Magun) 5:17
The Silent Killer (I. Magun) 9:17
Dietary Goals for the New Season (I. Magun) 12:27

History

- With Your Shield Or On It (Stadnychenko) 1:12

Holodomor

- Ukraine's Holodomor: An Educational Milestone and a Victory for Truth (T. Stadnychenko) 4:12
Update on Holodomor Textbook 9:11

Life in the Diaspora

- Crossing to the Other Side (M. Zielyk) 2:28
A Voice from the Choir (T. Stadnychenko) 12:20

Miscellaneous

- Health Insurance for Traveling Seniors (O. Zynycz) 4:17
Keys to Safety (O. Zynycz) 5:15
Mothers on Motherhood 5:18
Letters to Editor 10-11:29

Poetry

- The Court (V. Symonenko) 5:16
The Tree of Life (I. Franko) 5:56
Before the World Began (V. Tkacz, W. Phipps) 12:19

Ukrainian National Women's League of America

- UNWLA President's Message: Sharing Thought's, Views, and News (Marianna Zajac) 9:7, 10-11:21, 12:17

- From the Desk of the President (Iryna Kurowyckyj) 1:11, 3:9, 4:11, 5:12

- From the Desk of the Editor (T. Stadnychenko) 5:13
Happy 40th Anniversary Scholarship/Student Sponsorship Program 2:4

- 40 Years of Volunteerism, Generosity, and Vision (L. Bilowchtchuk) 2:22

- From Our Archives (UNWLA meeting with Eleanor Roosevelt) 5:14

- XXVIII UNWLA Convention Program 5:11

- XXVIII UNWLA Convention Report Part I 6:25

- XXVIII UNWLA Convention Report Part II 7-8:15

- Convention WOW Moments 7-8:22

- The UNWLA Looks Ahead (Ukrainian Weekly Editorial) 9:10

- XXVIII UNWLA Convention Resolutions 10-11:23

- WOW (O. Rudyk) 10-11:25

- In Gratitude: A moment from the 2008 Convention

- (O. Kryzhanivska) 10-11:26

- Young Women Achievers 6:36

Women in Our World

- Art-to-Wear: Profile of an Artist (M. Zajac) 4:14

- Martha Bohachevsky-Chomiak, UNWLA Honorary Member 9:11

- Ukrainian Women at the Olympics (Stadnychenko) 9:18

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук

Ірина Куровицька

Маріанна Заяць — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич

Анна Мацілінська

Софія Геврик

Христина Мельник

Марія Андрійович

Людмила Грабович

Надія Цвях

Рома Шуган

Лідія Баб'юк-Слиж

Віра Кушнір

Ірена Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик

Христина Швед

Зоряна Гафткович

Марія Полянська

Ольга Тритяк

Орися Трешньовська

Роксоляна Яримович

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- українськомовна секретарка
- скарбник
- фінансова секретарка
- пресова секретарка
- вільна членка
- вільна членка

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Дарія Завадівська

Христина Хомин-Іжак

Надія Савчук

Марта Стасюк

Ольга М. Луків

Іванна Шкарупа

Любомира Калін

Уляна Зінич

Люба Кушнір-Дріянська

Уляна Глинська

- Дітройт
- Філядельфія
- Нью-Йорк
- Північний Нью-Йорк
- Нью-Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью-Йорк
- зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон

Марія Томоруг'

Рената Заяць

Татіяна Рішко

Галина Келлер

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Тамара Стадниченко — редактор журналу "Наше Життя"

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj

Marianna Zajac — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zynych

Anna Macielinski

Sophia Hewryk

Christine Melnyk

Mariya Andriyovych

Ludmyla Hrabowsky

Nadia Cwiach

Roma Shuhan

Lidia Babiuk Slyph

Vera Kushnir

Irena Stecki

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary
- Treasurer
- Financial Secretary
- Press Secretary
- Member-at-Large
- Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Daria Zawadiwsky

Christine Chomyn-Izak

Nadia Sawczuk

Martha Stasiuk

Olha M. Lukiw

Iwanna Shkarupa

Lubomyra Kalin

Ulana Zynych

Luba Kushnir Dryansky

Ulana Hlynsky

- Detroit
- Philadelphia
- New York City
- New York - North
- New Jersey
- Ohio
- Chicago
- New England
- New York - Central
- Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk

Krystia Shwed

Zoriana Haftkowycz

Maria Polanskyj

Olga Trytyak

Orysia Tresznewsky

Roxolana Yarymovych

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwoman
- Arts and Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology/Women's Health Chairwoman
- Member-at-Large Liasion

AUDITING COMMITTEE

Oksana Farion

Maria Tomorug

Renata Zajac

Tatiana Rishko

Halyna Keller

- Chairwoman
- Member
- Member
- Alternate
- Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Tamara Stadnychenko — Editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

203 Second Avenue, New York, NY 10003

Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**

Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: 8:30 – 2:00

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net

Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

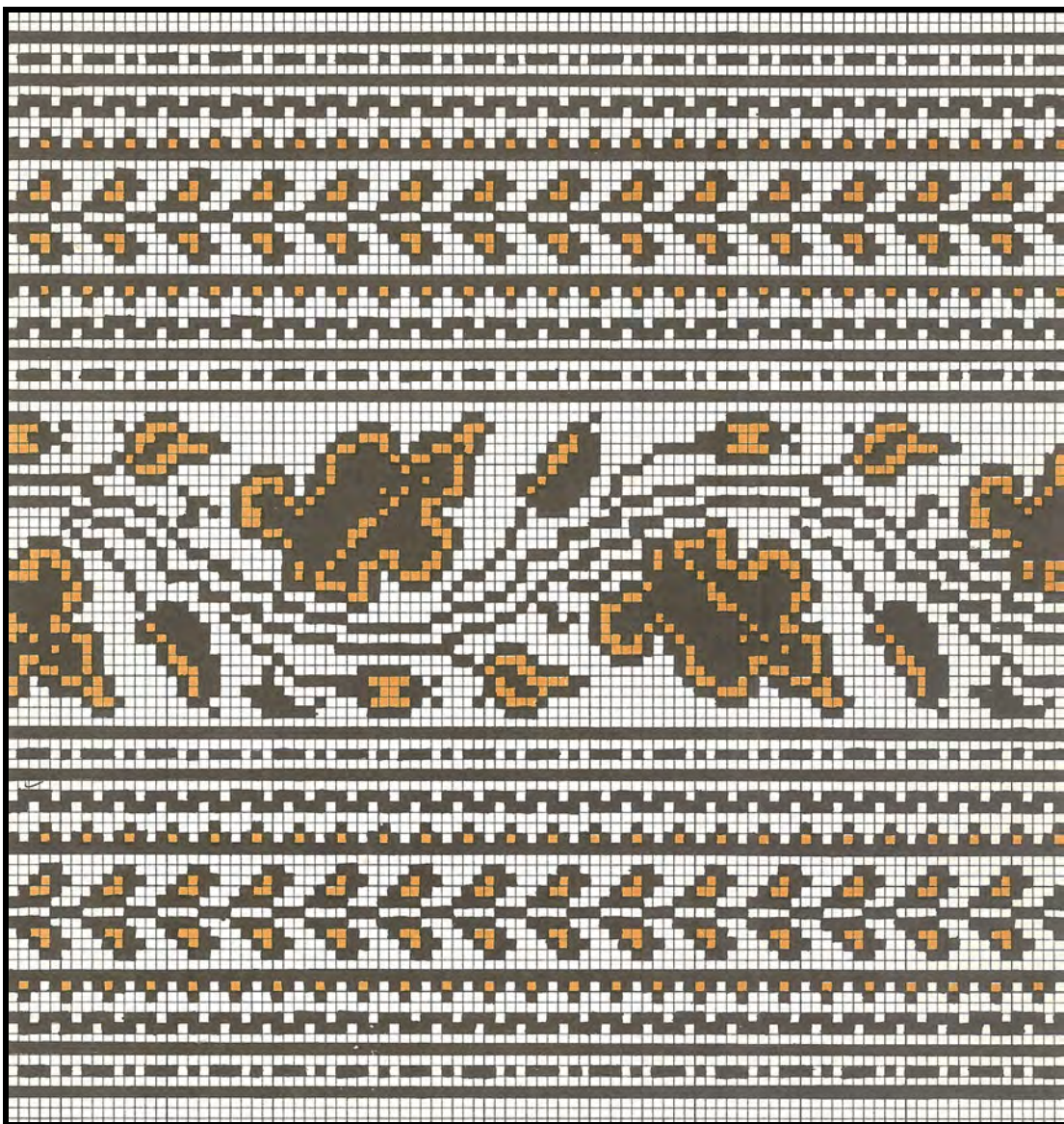
222 East 6th Street, New York, NY 10003

(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947

E-mail: info@ukrainianmuseum.org

Website: www.ukrainianmuseum.org

*Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).*

***“Взори для вишивання Ірини Сенюк”, серія 7, ст. 3. Нитки ДМС жовта ч. 741.
Видання СУА, 1982 р.
Patterns for embroidery from Iryna Senyk. DMC thread yellow #741.***